

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

הַמְשָׁפָר

מִתוֹךְ הַתְּהִלִּים "תְּפִלַּת הַשָּׁבִים"

זְכוּרֵי אַדְמוֹן

יוצא לאור לקראת

יום היארצייט של השנה העשירית

של הנדיב המנוח:

רפאל אדמוֹן עזרא ספרא בן אסתר ז"ל

שנפטר בכ"ד כסלו ה'תש"ס

רוח ה' תניחנו בגן עדן

ת.נ.צ.ב.ה

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי הַמְּשֻׁפָּר "תְּפִילַת הַשְּׁבִימִים"

מסדרת "תפילת השבימים"
יו"ל ע"י כולל חצות, ע"ש דוד המלך ע"ה

©

כל הזכויות שמורות

כתובת הכולל חצות באינטרנט: www.tefila.co.il

את התקון הזה, והסדור שכולל תוספות חשובות
על התפילה, והספרים:

תהלים ומחזור ר"ה וסליחות "תפילת השבימים"
(שמשפרים לכל מתפלל/ת את התפלה וקריאת התהלים, לאין שיעור).

"חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך"
(כ-800 עמודים על מעלת וחשיבות לימוד תורה, בחצות לילה).

ניתן להשיג:

א: אליהו כהן סיטיון, רח' אברהם בן דוד 15 ב"ב

טל': 03-6760394

פלאפון: 0504161603

ב: משפחת סופר, תפרח

טל': 08-9965808

ג: משפחת טוינה, קרית ספר

טל': 08-9297884

פלאפון: 0504145308

פניה לנדיבים ותורמים להמשך הוצאה לאור של סדרת "תפילת השבים"

בעזרת השם יתברך ובישועתו, זיכנו בורא עולם להוציא
לאור עד היום:

סדור תפילה, תהלים, מחזור ר"ה וסדר סליחות
מסדרת "תפילת השבים". בנוסף לספר "חצות לילה
אקום להודות לך, על משפטי צדקך" הכולל כ-800
עמודים על מעלת לימוד תורה בחצות.

אנו מקבלים פניות בארץ ובעולם, מכל מי שקנה את
הספרים הנ"ל, שמשבחים אותם ומספרים איך התחזקו בכל
מה שקשור לתפילה, וזכו לשפר לאין שיעור את תפילתם.
ובקשתם: אנא תשלימו את כל סדרת המחזוריים לחגים.

הננו נושאים תפילה למי שאמר והיה העולם ומבקשים
את המשך סיועו להשלים את כל הסדרה. ובעזרתו
יתברך ובישועתו עומד לצאת לאור בקרוב: סידורים
נוספים, תהלים, תקון הכללי המשופר, מחזור לחג
השבועות וליום הכיפורים.

הננו פונים לכל מי שרוצה לקחת חלק ולזכות לתרום
להוצאתם לאור ולהנציח את עצמם ואת יקיריהם לפנות
אלינו לטל' 036760394, 0504161603.

בברכת התורה וישועותיה
אליהו כהן

הודעה למתפללים בתקון הכללי

בנוסף לתקון הכללי זה בו אתם מתפללים, זכנו בורא עולם יתברך שמו, להוציא לאור:

א. סדור עם כתב גדול ואותיות מאירות עינים. הכולל הקדמה חשובה ומחזקת מאוד, בכל הנושאים הקשורים לתפלה. סדור זה כולל בתוכו את כל התפלות וההוספות, וילא דלוגים.

ב. סדור כנ"ל, ללא ההקדמה על התפלה שלעיל, ובלי כל ההוספות שלעיל, שכולל את כל התפלות הנחוצות לימות השנה, השבת וימים טובים.

ג. ספר תהלים מיוחד ביותר, באותיות מאירות עינים, הכולל הקדמה חשובה מאוד והסבר כיצד צריך לקרוא תהלים. שמשפר את קריאת התהלים לאין שיעור, וכולל כ-150 עמודים על מעלת ושבח אמירת תהלים, וסגולות ותפלות מיוחדות.

הספרים הנ"ל נמצאים בכמות קטנה וזכות גדולה לתרום ולהנציח את יקיריכם ולהוציאם לאור מחדש.

בְּאוּרֵי הַסִּימָנִים וְהַהוֹסְפוֹת שֶׁהוֹסַפְנוּ בְּתַקוּן הַכֹּלְלִי "תַּפְּלַת הַשְּׁבִימִים".

א. קִמְץ קָטָן, וְקִמְץ חָטוּף – קָרִיאָתָם כְּאִלוּ כְּתוּבִים בְּחוּלָם
– ו.

ב. שְׂוֹא נָע – הוֹגְדֵל, כְּדֵי לְהַבְדִּילוֹ מִשְׂוֹא נָח.

ג. רוּח בֵּין הַדְּבָקִים – סִמָּן בְּכּוֹכְבֵיית * , פִּירוּשׁוֹ שֶׁצָּרִיךְ
לְהַמְתִּין וּלְהַפְסִיק קִצָּת, בֵּין כָּל מְלֶה שֵׁישׁ אַחֲרֶיהָ כּוֹכְבֵיית,
לְמֶלֶה הַבָּאָה.

ד. מְלַעֵיל וּמְלַרַע – הוֹגְדֵלוֹ וְהוֹדְגָשׁוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמְּלִים
שֵׁישׁ שְׁטוּעִים בְּקָרִיאָתָם, כְּדֵי לְהַקְלֵל עַל הַקּוֹרְאִים לְזוּהוֹתָם.
ה. פְּסִיקִים, – פְּסִיקוֹנוֹ כָּל פְּסוּקָה, כְּדֵי לְהַקְלֵל עַל הַקּוֹרְאָה
הַנְּכוֹנָה שֶׁל כָּל פְּסוּקָה.

ו. כְּוִנּוֹת בְּשִׁמּוֹת הַקִּדְשׁ – הוֹסַפְנוּ כְּוִנּוֹת בְּהִתְאָם לְכְּתוּב
בְּסִימָן ה' בְּשׁו"ע, בְּכָל הַתַּקּוּן.

ז. חֲשִׁיבוֹת קָרִיאָה וְתַפְּלָה אֲטִית וּבְכּוֹנָה.

ח. הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים לְתַפְּלָה.

ט. הַקִּדְמָה הַכּוֹלְלֵת נוֹשְׂאִים חֲשׁוּבִים, הַקְּשׁוּרִים וּמְסִיעִים
לְתַפְּלָה.

הַעֲרָה: דוּגְמָאוֹת לַנ"ל, רְאֵה בְּהַקְדָּמָה, וּבְכָל מָה שֶׁנִּכְתַּב
אַחֲרֵי הַהַקְדָּמָה, בְּתַקּוּן, בְּתַהֲלִים וּבְסִדּוֹר "תַּפְּלַת הַשְּׁבִימִים".
טוֹב וּכְדָאִי לְקְרֹא אֶת הַהַקְדָּמָה, וְהַכְּתוּב לְאַחֲרֶיהָ, וּלְזִכּוֹת
אֶת הַרְבִּים.

מפתחות

א	הסכמות והמלצות רבנים .....
1	הקדמה לתקון הכללי המשפר "תפלת השבים" .....
4	הארות וחדושים .....
16	הקדמה לתקון הכללי .....
30	פתיחה לפני אמירת התקון הכללי .....
34	יהי רצון לפני אמירת תהלים .....
36	מזמורי התהלים שבתקון הכללי .....
49	תפלה לאחר אמירת התקון הכללי .....

OVADIA YOSSEF
RISHON LEZION
AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL

עובדיה יוסף
הראשון לציון
ונשיא מועצת חכמי התורה

ב"ה

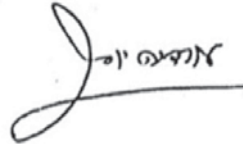
ירושלים י"ג סיון תשנ"ו
SALEM

המלצה

הריני ממליץ בזה עבור האכרד היקר רבי אליהו הכהן מיטיון שליט"א. אשר ראה כי רבים טועים בתפלתם בהמעמת התיבה מלרע ומלעיל, וע"י כן משתנה ביאור התיבה. העיר ה' את רוחו להוציא לאור, סידור מדוקדק בהכלית הדקדוק, בהדגשת מלרע ומלעיל, למען ירחץ הקורא בו. איישר חיליה לאורייתא.

מצוה רבה לסייע בידו בעין יפה וברוח נדיבה, להוציא מחשבתו לפועל. ומה' תשאו ברכה.

וכל העוזרים והמסייעים בידו, ישאו ברכה מאת ה', והקב"ה יקבל תפלותינו ברצון. אמן.

הלשכה בבית המדרש יחווה דעת רח' הרב שמעון אגסי 1 הר נוף ירושלים 2083

י"ו אלול, תשנ"ו

טל' 6525666 פקס' 6513655

Shlomo Moshe Amar
Rishon Lezion Chief Rabbi Of Israel
President of the Great Rabbinical Court

בס"ד, כ"ה אב, תשס"ח
1-18-619/ס"ח

שלמה משה עמאר
הראשון לציון הרב הראשי לישראל
נשיא בית הדין הרבני הגדול

א ג ר ת ב ר כ ה

כבוד האבך הנעלה לשם טוב ולתהלה, מיחידי סגולה, זה שמו הטוב הרב רבי אליהו כחן סיטון שליט"א, רחש ליבו הטהור דבר טוב ומועיל להוציא סידור תפילה "תפילת השבים" סידור מדוקדק בתכלית הדקדוק בהדגשת מלרע ומלעיל, למען ירוץ הקורא בו ישר חיליה לאורייתא.

ואברכנו שחפץ ה' בידו יצלח, וישלים מלאכתו מתוך בריאות ורוכ נחת ותהיה התפלה מקובלת ורצויה לפני הקב"ה.

המצפה לישועת ה' ברחמים.

שלמה משה עמאר

שלמה משה עמאר

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

בס"ד, יום ה' חשוון התשס"ה

הסכמה

היות ובה' אלול תשנ"ז כתבתי הסכמה לידידי הרב אליהו כהן סיטיון נ"י, אודות הוצאת סידור עם כמה וכמה מעלות, לכן הנני כעת לחזור על הראשונות ולהודיע שכל הכתוב שם ויותר מזה, יחול גם על ספר תהלים "תפילת השבים", שהנ"ל עומד להוציא כעת, עם הרבה מעלות טובות המפורטות בדף השער של התהלים הנ"ל.

ובאתי עה"ח יום הנ"ל

שריה דבליצקי

שריג דבליצקי

דמשכילים יזהירו כזהר הרקיע

ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

(דניאל י"ב, ג'), (בבא בתרא ח')

כוס ישועות ושפע ברכות
למנהלי קרן אדמון י. ספרא הי"ו
ע"ש הנדיב

רפאל אדמון עזרא ספרא בן אסתר ז"ל

שנפטר בכ"ד כסלו התש"ס

רוח ה' תניחנו בגן עדן

ת.נ.צ.ב.ה.

בורא עולם ימשיך לזכותכם להגדיל
תורה ולהאדירה ויקיים בכם הכתוב:
"זורעי צדקות מצמיחי ישועות".
"עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאושר".
יאריך ימיכם בטוב ושנותיכם בנעימים.

"תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה"
(משלי ל"א, ל"א)
"אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מוכה"
(משלי ל"א, י')

מי שברך אימותינו הקדושות והטהורות
שרה רבקה רחל ולאה ע"ה הוא
ישמור וינצור ויברך את הגברת הנדיבה:
לילי לאה בת אניטה ספרא תחי'
אוהבת התורה הצדקה והחסד, ומזכת הרבים.
השם יתברך שמו יאריך ימיה בטוב
ושנותיה בנעימים, תבורך בכל מכל כל.

*

"נר ה' נשמת אדם"

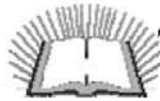

לעילוי נשמת בעלה הנדיב
אוהב התורה הצדקה והחסד ומוקיר רבנן:
רפאל אדמון עזרא ספרא בן אסתר ז"ל
שנפטר בכ"ד כסלו התש"ס

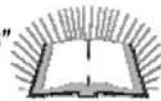
רוח ה' תניחנו בגן עדן

ת.נ.צ.ב.ה.

כולל חצות ע"ש דוד המלך ע"ה (ע"ר)

"חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך"
טל: 03-6760394 פלאפון: 050-4161603
אברהם בן דוד 15 בני ברק מיקוד 51614

בדוק ומנוסה

"הלימוד בחצות לילה, מסוגל לכל הישועות"

- לחזרה בתשובה
- לזיווג טוב והגון
- לשלום בית
- לרפואה שלימה
- לפרנסה והצלחה
- לזרע קודש
- לאריכות ימים
- לעלוי נשמה ועוד.

ככתוב בזהר הקדוש:

"הלומד בחצות, חוט של חסד משוך עליו ביום, וברכותיו ותפילותיו, מתקבלים באהבה וברצון".

כל מי שזקוק לישועה בכל נושא, מוזמן להתקשר, במשך כל שעות היממה, ולתרום לכולל חצות ללא רופאים ובלי תרופות, רק מרופא ובורא עולם.

ומובטח לו, שאם יש דבר בשמים לעשות בשבילו, נעשה עבורו ובשיתופו, ובשעת רצון של לימוד חצות בתפילותינו.

זכות לימוד התורה בחצות לילה תעמוד לכל ישראל בארץ ובעולם, ולכבודו ולבני ביתו, להתברך בכל מכלל כל ובתורה תפילה ותשובה לשמון וכן ברפ"ש, אריכות ימים, שלום בית ובשפע של פרנסה טובה. ונזכה כולנו לראות בביאת משיח צדקנו ובבניית בית מקדשנו במהרה בימינו, אמן.

"עננו בזכות דוד משיחך עננו"

נא להתקשר לטל: 03-6760394 פלאפון: 050-4161603
(במשך כל היממה)

בברכת התורה וישועותיה
אליהו כהן סיטיון ראש כולל חצות

כתובת הכולל חצות באינטרנט:
www.tefila.co.il

הקדמה לתקון הכללי המשפר "תפלת השבים"

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם אות י' ואות ה' בשם אות ו' ואות ה', ביחדא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עיזנו, הריני בא לקים מצות עשה של הוצאת התקון הכללי המשפר "תפלת השבים" לאור, עם הנהגות צדיקים, והארות שחנני הבורא יתברך שמו, בחסדיו וברחמיו הרבים, בהתאם לפרוט שיובא בהמשך ההקדמה.

פסוק "ויהי נעם" יש בו פונות עמקות ונשגבות, וצריך שתכון לפחות בפשוטן של דברים:

"ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידני כוננה עלינו, ומעשה ידני כוננהו".

א. דכוננתו על-פי הזכר הוא: אף על פי שאין אנחנו יודעים לכון בסוד המצות והתפלות, השם יתברך הוא ישלים כוננתנו, ויעלה עלינו כאלו כונו בכל הכונות הראויות לכון, ועל ידי כן מעשינו במצות ועקימת שפתינו בתפלות, תהיה כוננה לעלות למעלה לעשות פעלתה.

"ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו".

ב. בסדור רבנו הרש"ש ז"ל מבאר שצריך לכוון בפסוק זה, שאם חטאנו וגרמנו לסלק אור הקדשה שנמשכה עלינו על ידי מעשים טובים, הנה אתה האל ברחמיך תכוון ותתקן לאותם מעשים טובים, ותחזור להמשיך עלינו אור אותה הקדשה.

שתי כוונות פשוטות אלו יכון האדם בכל פעם שיאמר פסוק זה, קדם כל מצוה ועסק התורה. ויש מדקדקים לכפל בכל פעם פסוק זה, כדי לכוון כוונה אחת באמירה ראשונה, וכוונה אחת באמירה שנייה, והוא מנהג יפה, משום דבלאו הכי יש טעם בפעמים.

(רבנו יוסף חיים זצוק"ל, בספר "בן איש חי" ויגש שנה א')

וכתב רבי אליהו כהן זצוק"ל בספר "שבט מוסר":

"ומצאתי בכתבי הקדש מקדושים אשר בארץ הקדושה המה, בענין כשאדם כותב מצוה יאמר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שיהיה חשוב ומקבל לפניך כתיבת מצוה זו שהיא כך וכך, כאלו קימתי אותה כהלכה בכל תנאיה ופרטותיה, ויהא מתקן אותו האיבר מרמ"ח איברים שמרמזת מצוה זו מרמ"ח מצות עשה עליו, כדי שאזכה לעלות למעלה למקום שמצוה זו מרמזת שם בעולם העליון, ולחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו", עד כאן.

כַּתֵּב רַבְּנוּ אֶלְעָזָר מִגְרַמְיָזָא זְצוּק"ל, בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסִפְרֵי
 "הַרְקַח", "שֶׁעַל הַמְחַבֵּר לְרַמֵּז אֶת שְׁמוֹ בְּסִפְרוֹ וּלְפִיכֹךְ
 קָרָא הוּא שֵׁם חֲבוּרוֹ "רַקַּח", הָעוֹלָה בְּגִימַטְרִיא כְּשֵׁמוֹ
 אֶלְעָזָר". וְכֵן נִהְגוּ עוֹד חֲכָמִים וְטוֹבִים אַחֲרָיו. עַל כֵּן
 הִנְנִי מְקַיֵּם דְּבַרֵי חֲכָמִים וּמְצִיֵּן שְׂאוֹתֵיזוֹת שְׁמִי אֵלֵיהֶם
 מְרַמְזוֹת וְכַתּוּבוֹת בְּגִימַטְרִיא שֶׁל הַמַּלְיָם הַתְּקוּן הַכֹּלְלִי
 הַמְּשֻׁפָּר "תְּפִלַּת הַשְּׂבִיִּים", וּבְנוֹסָף בְּרֹאשׁ חֲמִשָּׁת הַפְּסוּקִים
 שְׁלֵהֲלֵן:

אֲדַנִּי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.

לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ, כִּי בָם חִיֵּיתִנִּי.

יּוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְּלָה לְאֵל חַיִּי.

הִנֵּה תֵּאֲבֹתִי לְפָקְדֶיךָ, בְּצַדִּיקְתֶּךָ חַיִּי.

וְאֶתְהַלְכֶה בְּרַחֲבָה, כִּי פָקְדֶיךָ (בְּחִצּוֹת) דָּרָשְׁתִּי.

יְסוּד הָעֲבוּדָה וְשֶׁרֵשׁ הַתְּפִלָּה, אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. יִתְפַּלֵּל
 הַמִּתְפַּלֵּל, בְּהַכְנָעָה, בְּחִיל וּבְרַעְדָה וּבַתְחִנָּה מִחַד גִּיּוֹסָא,
 וּבְשִׂמְחָה רַבָּה מֵאִדְּךָ גִּיּוֹסָא. וְהַתְּפִלָּה נִקְרָאת גַּם עֲבוּדָה,
 וְהִיא אַחַת מִהָעֲמוּדִים עָלָיו עוֹמֵד הָעוֹלָם. וְכִמוֹ שְׂאֲמְרוּ
 חוֹז"ל בְּפָרְקֵי אָבוֹת א': "שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשִּׁירֵי כְּנֻסַת
 הַגְּדוּלָה, הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד:
 עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסִדִּים". וּפִרְשׁ
 רַבְּנוּ יוֹנָה זְצוּק"ל... "הִנֵּה לָךְ כִּי מִפְּנֵי הָעֲבוּדָה נִבְרָא כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ, אִזּוֹ בְּחֻטְאֵינוּ חָרַב מִקְדָּשׁ וּבִטְלָה הָעֲבוּדָה.
 וְהַתְּפִלָּה אֵלֵינוּ עֹכְשׁוֹ בְּמִקּוּמָהּ, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חוֹז"ל וּלְעַבְדוֹ

בְּכֹל לְבַבְכֶם, אִי זֶה הִיא עֲבוֹדָה שְׂבִיבָה, הֲוֵי אוֹמֵר זֶה תְּפִלָּה". וְכִמוֹ שְׂאֵנוּ אוֹמְרִים כָּל יוֹם בְּתִפְלָה: "וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַּל הַתְּמִידָה, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעֲבוֹדָתוֹ, וְלֹא לִוֵּי בְּדוּכְנוֹ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפַתֵינוּ.

הָאָרוֹת וְחַרוּשִׁים

לְהֵלֵךְ פְּרוּט וְהַסְבִּיר שֶׁל הַנוֹשָׁאִים שֶׁחֲדָשְׁנוּ וְהוֹסַפְנוּ בְּתִקּוֹן הַכְּלָלִי הַמְּשֻׁפָּר:

א. קְרִיאָה אִיטִית וּמְדַקְדָּקָת:

כְּתַב הָרַב אֱלִיעֶזֶר פֶּאפּוֹ זצ"ל בְּסִפְרוֹ "פֶּלֶא יוֹעֵץ" בְּעֶרְךְ "תְּהִלִּים", (וְכֹל מֵה שְׁכָתוֹב בְּהַמְשָׁךְ נִכּוֹן גַּם לְתִקּוֹן הַכְּלָלִי הַמְּשֻׁפָּר):

"וְכֹל הַמַּעֲלוֹת הָאֵלוּ וְיֹתֵר מֵהֶמָּה, הִנֵּה הֵנָּה לְהַקְוָא אוֹתָם כְּתִקּוֹנָם, אוֹת בָּאוֹת, תְּבֵה בְּתֵבָה... וּבְלִבְד שִׁיקְרָא אוֹתָם בְּמַתוֹן, בְּלִי חֲסָרוֹת וּשְׂגִיאוֹת. כְּמִנְהַג כְּמָה בּוֹעֲרִים בְּעַם, שְׁקוֹרָאִים אוֹתָם בְּמְרוּצָה, בְּחִלּוּף וְחֲסוֹר וּשְׂגִיאוֹת כְּהִנָּה וְכִהִנָּה, חוֹשְׁשֵׁי לָהֶם מִחֲטָאֵת בְּמִקּוֹם מְצוּהָ, אִם יְכוּלִים לְקְרוֹא אוֹתָם כְּתִקּוֹנָם וּתְהִי מְרוּצָתָם רְעָה"...

ובכף החיים סופר זצ"ל בחלק ארח חיים (סימן א' ס"ק כ"ט) המתיחס לסעיף ד' כתב: "טוב מעט תחנונים ובכונה מהרבות בלא כונה... וטוב ללמד ה' פרקים במתון ונעימה, יותר מכ' בנחיצה" (ובודאי הדברים אמורים ונכונים גם לגבי התפלה ותקון הפלג).

וכן כתוב בספרי מוסר רבים, וכן כתב רבנו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" זצ"ל, במקומות רבים הקשורים לחשיבות תפלה מדקדקת.

ובאגרת הגר"א זצ"ל כתב: "כי אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמים, מעלים עליו שעשה הרבה ויזכה לעולם הבא".

כמו כן כתב מחבר "יסוד ושרש העבודה" זצ"ל בצוואה הקדושה סימן ב': "הנה כבר העיד חסיד אחד, ששמע מפיו אליהו זכור לטוב, שאריכות הגלות הוא רק בשביל שאינם נזהרים בתפלתם בקריאת האותיות והנקודות".

מצוה להגיה ספר תהלים

מצאתי כתוב בספר ישן נושן על קלף כתב יד, מרבנו יהודה החסיד זצוק"ל וז"ל, כתיב (שיר השירים) קוצותיו תלתלים, זה ספר תהלים שמעטף למעלה ולמטה, ומי שקורא כאשר הוא נקוד ומהלל לבוראו, הקדוש ברוך הוא מעטרו, כמו שנאמר (ישעיה ס"ב, ג'): והיית עטרת תפארת ביד ה', עכ"ל. וראיתי להרב "פרי מגדים" על

שֶׁלֶחַן עָרוֹךְ אֵרַח חַיִּים, בְּחֶלֶק אֶשֶׁל אֲבָרָהֶם, בְּאַגְרַת שְׁנֵיָה
 בְּרֵאשׁ הַסֵּפֶר שְׁכָתָב וּז"ל, מְצוּה רַבָּה מִי שֵׁישׁ לוֹ יִדְעָה
 בְּרוּרָה בְּחֻכְמַת הַדְּקָדוּק, לְהַגִּיחַ סֵפֶר תְּהִלִּים עַל גְּבוּן
 וְלוֹמַר אוֹתָם כְּרֵאוּי, עַכ"ל. ("תְּהִלָּה לְדָוִד" אוֹת ל"ג).
 וּבִדְאֵי שֶׁהַדְּבָרִים הַנ"ל גְּבוּנִים גַּם לְתַקּוֹן הַכְּלָלִי הַמְשֻׁפָּר
 וְלְתַפְלוּת, בְּמִיּוֹחַד שֶׁבְּחֶלֶק גְּדוֹל מִהַתְּפִלוּת וּבְתַקּוֹן הַכְּלָלִי
 הַמְשֻׁפָּר, יֵשׁ הַרְבֵּה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים.

ב. רוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים.

נוֹשֵׂא רוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים שֶׁהוּא חָשׁוּב מְאֹד לְשִׁפּוֹר כָּל
 נוֹשְׂאֵי הַתְּפִלָּה, קָרִיאת תְּהִלִּים וְלַמּוֹד תּוֹרָה. מוּבָא בַּגִּמ'
 מִסֵּכַת בְּרָכוֹת ט"ו: "תַּנִּי רַב עוֹבְדֵיהָ קָמִיָּה דְרַבָּא וְלַמְדֵּתָם
 (דְּבָרִים י"א, י"ט) שִׁיָּהָא לְמוֹדֵךְ תָּם, שִׁיתֵן רוּחַ בֵּין
 הַדְּבָקִים. עֲנִי רַבָּא בְּתַרִּיהַ כְּגוֹן עַל לְבַבְךָ, עֵשֶׁב בְּשׂוֹדֵךְ,
 וְאַבְדֵּתָם מִהֲרָה... וּפְרַשׁ רַש"י הַקְּדוֹשׁ זצ"ל: "בֵּין
 הַדְּבָקִים, תִּבּוֹת הַמְדַבְּקוֹת זֹו בְּזוֹ, אִם אֵינְךָ מִפְּרִידוֹן,
 כְּשֶׁהַתְּבָה הַשְּׁנֵיָה מִתְּחַלֵּת בְּאוֹת שֶׁהַתְּבָה שֶׁמִּלְפָּנֶיהָ נִגְמַרְתָּ,
 הוּא קוֹרָא אוֹתֵן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּאוֹת אַחַת, אִם אֵינּוּ
 מִתְּעַסֵּק לְתֵן רוּחַ בֵּינֵיהֶן, כְּדַמְּפָרֵשׁ רַבָּא".

וְכֵן פָּסַק מְרַן ר' יוֹסֵף קָארוֹ זצ"ל בְּשׁו"ע סִימָן ס"א סְעִיף
 כ': "צָרִיךְ לְתֵן רוּחַ בֵּין תְּבָה שֶׁתְּחַלֵּתָה כְּסוּף תְּבָה
 שֶׁלְּפָנֶיהָ, כְּגוֹן בְּכָל*לְבַבְךָ, עַל*לְבַבְכֶם, עֵשֶׁב*בְּשׂוֹדֵךְ,
 וְאַבְדֵּתָם*מִהֲרָה, הַכֵּנָף*פְּתִיל, אֶתְכֶם* מֵאַרְץ, וְעוֹד."
 וּבְסְעִיף כ"א כְּתַב: "צָרִיךְ בְּכָל אֶל"ף שֶׁאַחַר מ"ם לְהַפְסִיק

בַּיְנֵיהֶם כְּגוֹן וְלִמְדַתְּם*אוֹתָם, וְקִשְׁרַתְּם*אוֹתָם שְׁלֵא יִהְיֶה
נִרְאָה כְּקוֹרָא מוֹתָם-מֵת."

הַדְּבָרִים חֲשׂוּבִים מְאֹד בְּמִיחָד כְּאֲשֶׁר בְּהַמְשָׁךְ לְמַלְיָם אֵלֶּה
מוֹפִיעַ שֵׁם ה', כְּגוֹן: "שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַיִם*אֵת ה', הַלְלֵי
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן" כִּי אִם לֹא יֵשִׁים רוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים, עֲלוּל
לְהִשְׁמַע חֵס וְשְׁלוֹם כְּאֵלוֹ אוֹמֵר מֵת, וְלֹאֲחֵר מִכֵּן הַמְלִיָּה
ה', וְנִמְצָא מְחַרְף וּמְגַדֵּף חֲלִילָה.

וּבְסַעֲיָף כ"ב כָּתַב (שָׁם): "אֵף בְּפִסּוּקֵי דְזוּמְרָה וּבִתְפִלָּה
צְרִיךְ לְדַקְדָּק בְּכָף, הִגָּה וְהוּא הַדִּין הַקּוֹרָא בַתּוֹרָה
בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים, יֵשׁ לְהַזְהִיר."

בְּנוֹסֵף לְמִקּוּרֹת הַנ"ל, הַבְּהִיר וְהַסְבִּיר הֵיטֵב בַּעַל "יִסוּד
וְשֹׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה" וְצ"ל בְּסִפְרוֹ, אֵת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל נוֹשֵׂא
רוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים שֶׁעַר ג' פָּרָק ב': "...וְהוּא עֲנִין דְּקִדּוּק
הַמְלֹת - שְׁכָל תְּבָה אֲשֶׁר יוֹצִיא מִפִּיו תְּהִיָּה שְׁלֵמָה,
דְּהִינּוּ שִׁיתֵן רוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים, כְּמוֹ שֶׁפָּסֵק בַּטּוֹר וּבְשִׁלְחֵן
עֲרוּךְ סִימֵן ס"א (סַעֲיָף כ"ג) ...וְהוּא בְּהִיּוֹת כִּי תְּבָה
שְׂאִינָה שְׁלֵמָה בְּמִתְכַנְתָּה, לֹא תַעֲשֶׂה פְעֻלָּה וְלֹא
תַעֲלֶה לְרִצּוֹן לְפָנֵי הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה, כִּי
אִינָה נִחְשָׁבֶת לְתְּבָה כָּלֵל, וְלִפְעָמִים יִרְאֶה כְּחֲרוּף
וְגִדּוּף, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּמַבְאָר בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשַׁת
פִּינְחָס". (דָּף רמ"ו).

לְכֵן הַשְׁקַעְנוּ עֲבוּדָה רַבָּה בְּכָל הַתְּקוּן הַכְּלָלִי הַמְשֻׁפָּר,

וסמנו את כל אותן המלים, שיש להזהר בהן בנושא רוח
 בין הדבקים, ע"י כוכבית בין שתי המלים. לדגמא
 בברכות: אשר קדשנו במצותיו * וצונו, בתקון רחל:
 זקנים * משער, בחורים * מנגינתם ועוד, בהתאם
 למקורות בהלכות הנ"ל, וכפי שפרט בעל "יסוד ושרש
 העבודה" זצ"ל. וכן עשינו בין מלים, ששמנו לב
 שאנשים נוהגים "לבלעם" בקריאתם המהירה.

ועל חשיבות נושא רוח בין הדבקים, נתן ללמד
 מהתייחסותם של הצדיקים, וכמו שכתב הרב אלכסנדר
 זיסקינד זצוק"ל, בצואה הקטנה – לבניו, בספרו "יסוד
 ושרש העבודה":

"ועל כונת התפלה כבר הזהרתי אתכם, בני אהובי, כמה
 וכמה פעמים גם כל מיכם, ובפרט בשנה ראשונה אחר
 פטירתו, בכדי שיהא גדל כונת תפלתכם תועלת לנשמתו
 גם כן כידוע מספרים. והעקר בכונת התפלה, שתזוהרו
 לעשות פרוד בין הדבקים, כפי שבארתי היטב בחבורי
 (שער השלישי, פרק ב') בעזרת השם. גם אם יהיה
 התפלה בלא כונה, רחמנא לצלן, יהיה גם כן אמירת
 הקדיש שאחריו – שהיא גם כן תועלת לנשמתו – להביל
 וריק, כי אם לא יהיה כל התפלה מראש ועד סוף בכונת
 הלב ובחתוף האותיות היטב – על מה יהיה הקדיש
 שאחריה? ולא די שלא יהיה תועלת לנשמתו, אלא גם
 ירידה, רחמנא לצלן".

ג. מלעיל ומלרע.

עוד נושא חשוב לקריאה נכונה בכל התקון הפללי המשפרי, ובתפלה ובלמוד תורה, הוא ענין הטעמת מלעיל ומלרע במלים.

במלה בת שתי הברות או יותר, ישנה הברה אחת שמאריכים את משך הגיתה מיתר ההברות. בהברה זו נמצאת ההטעמה (הנגינה) והיא נקראת הברה מטעמת (מנגנת).

כאשר ההטעמה בתנועה/בהברה שלפני האחרונה נקראת המלה המטעמת מלעיל כמו במלים: ויאמר, האלה.

כאשר ההטעמה בתנועה/בהברה בסוף המלה, נקראת המלה המטעמת מלרע, כמו במלים: ואהבת, ואכלת.

פעמים רבות טעות בין הטעמה מלעיל, להטעמה מלרע וההפך, משנה את משמעות המלה, מזמן עתיד לזמן עבר, או הוה, או להפך. ולפעמים שינוי משמעות גמור, כמו למשל: רצה מלעיל שזה ענין ריצה לנקבה היא רצה, ומלרע ענין רצון, הוא רצה. ועוד כהנה.

וכן לדגמא המלה באה. כאשר הטעם באל"ף באה בהטעמה מלרע, משמעות המלה היא באה כעת בזמן הוה, לשון עושה פעלה. וכאשר המלה באה והטעם באות בי"ת, בהטעמה מלעיל, משמעות המלה משתנה לזמן עבר, היא כבר באה ונמצאת כאן.

לְכֵן כְּדֵי שְׁהִקְוֶא יְרוּץ בְּקִרְיָאָתוֹ בְּלִי לְטַעוֹת, הַדְּגִשְׁנוּ וְהִבְלִטְנוּ אֶת הַמְּלִים הַמְּטַעְמוֹת בְּמִלְעִיל וּבְמִלְרַע, בְּמִיחָד בְּמִלִּים שְׁעֻלוּלִים לְטַעוֹת בְּהִגְיָתָן הַנְּכוֹנָה, וּלְדַגְמָא בְּבִרְכַת הַמְּזוּן: וְאֶכְלֶת – הַטַּעַם מִלְרַע, וְשִׁבְעַת – הַטַּעַם מִלְעִיל, וּבִרְכַת – הַטַּעַם מִלְרַע. וְשִׁמְעֵתִי בְּשִׁמוֹ שֶׁל הָרַב זְלִיכָה שְׁלִיט"א, שְׁכָל מִי שֶׁלֹּא אָמַר כְּרֵאוּי אֶת הַמְּלִים הַנ"ל בְּהַטַּעְמָה שֶׁל הַמְּלִעִיל וּמִלְרַע, לֹא יֵצֵא יָדָי חוֹבָה שֶׁל בְּרַכַת הַמְּזוּן. כְּדֵי לְהַדְגִּישׁ וּלְהַקְלֵל עַל הַקְּוֶא בְּזוּהֵי הַמְּלִים הַנ"ל, וּבְטַעַם הַנְּכוֹן שְׁאוֹתוֹ יֵשׁ לְבִטָּא כְּרֵאוּי, הַגְּדִלְנוּ אֶת הָאוֹת שֶׁבָּהּ מוֹפִיעִים הַטַּעְמִים מִלְעִיל וּמִלְרַע, וְכִמוֹ כֵּן הַדְּגִשְׁנוּ אֶת הָאוֹת שֶׁתְּהִיָּה עֲבָה יוֹתֵר מִשְׁאָר הָאוֹתִיּוֹת בְּמִלָּה, כְּדֵי שְׁיִזְהוּ אוֹתָהּ בְּקִלּוֹת.

כְּמוֹ כֵּן הַגְּדִלְנוּ וְהַדְּגִשְׁנוּ אֶת כָּל הָאוֹתִיּוֹת בְּמִלִּים שְׁמִסְתִּימוֹת בְּאוֹת ך, כְּגוֹן חֶסֶדְךָ וְחֶסֶדְךָ.

אָמַר לִי אַבְרָהָם שְׁכוֹתֵב מִכְּתָבִים לְרַב חָשׁוּב, שְׁבְכָל פַּעַם שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְמִלִּים אֱלוֹ בְּתַפְלַת הָעֵמִידָה, הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ כִּיצַד לְבִטָּא וְלוֹמַר אוֹתָן. כְּמוֹ כֵּן עָשִׂינוּ בְּמִלִּים אֶתְּהָ וְאֶתְּהָ.

ד. פְּסִיקִים.

לְפִסִּיקִים שְׁבְכָל מִשְׁפָּט, יֵשׁ מִשְׁמָעוֹת חֲשׁוּבָה לְהַגִּיָּה וּלְהַבְנָה נְכוֹנָה, שֶׁל כָּל הַמִּשְׁפָּט.

קְרִיאַת סֵדֶר הַתְּפִלָּה וּמְזוּמֵי הַתְּהִלִּים בְּפִסּוּק לֹא נְכוֹן שֶׁל הַפְּסִיקִים, עֲלוּלָה לְשִׁנוֹת אֶת מִשְׁמָעוֹת הַמִּשְׁפָּט כָּלוּ. לְכֵן

סִמְנוּ בַּפְּסִיקִים בֵּין הַמְּלִים, אֶת כָּל אוֹתָם הַמְּקוֹמוֹת
הַנְּדָרְשִׁים לְסִיעַ לְקוֹרֵא בְּקִרְיָאָתוֹ, כְּדִי שֶׁתִּשָּׂג וְתוֹבֵן
הַמְּשֻׁמְעוֹת הַנְּכוֹנָה שֶׁל כָּל הַמְּשֻׁפֵּט.

ה. קִמְץ וְשׂוּא נַע.

כְּדִי לְסִיעַ לְקוֹרֵא לְזוֹהוֹת אֶת הַמְּלִים שֶׁהִגִּיתָן בְּקִמְץ חֲטוּף
וְהוּא נִקְרָא כְּעֵין חוֹלָם, וְכ"כ הַחֲטָף קִמְץ, הַדְּגֻשְׁנוּ אֶת
הַקְּמָצִים הַנ"ל בְּקִמְץ גָּדוֹל, לְדַגְמָא אָ, כְּמוֹ בְּמִזְמוֹר ד'
פְּסוּק ב' – בְּקִרְיָא, וְכֵן אָ, לְעַמַּת אָ, כ"כ הַבְּלֻטָּנוּ אֶת
הַשׂוּא נַע, לְדַגְמָא גָ, לְעַמַּת שׂוּא נַח ג'.

אָמַר לִי אַבְרָהָם שְׁעוֹסֵק בְּהוֹצָאת סְפָרִים, שֶׁמִּזְה שְׁנַיִם רַבּוֹת
קוֹרֵא תְּהִלִּים, שֶׁנֶּהֱגַ לֹאמַר אֶת פְּסוּק ז' בְּמִזְמוֹר ל"ב:
אֲתָה סֵתֶר לִי, מִצַּר תִּצְרֵנִי, רְנִי פִּלֵּט * תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה.
כְּאֵלוֹ הַמְּלָה רְנִי אֵינָה כְּתוּבָה בְּקִמְץ חֲטוּף. וְכֹאשֶׁר רָאָה
אֶת הַחֲמֵר שֶׁעָרְכְנוּ וְרָאָה שֶׁצָּרִיךְ לְהַגִּיד אֶת הַמְּלָה רְנִי,
הִתְפַּעֵל וְשָׁמַח וְקִבֵּל עָלָיו לְהִתְחַזֵּק וּלְתַקֵּן.

ו. כְּפוּנוֹת בְּשֵׁמוֹת הַשֵּׁם.

עַל חֲשִׁיבוֹת וּמַעֲלֵת הַכְּפוּנוֹת בְּשֵׁמוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
נָתַן לְלַמֵּד מִמָּה שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק בְּסִפְרוֹ "יְסוּד וְשׂוּש
הָעֲבוּדָה", שֶׁעַר ב', הַאֲשֻׁמְרֵת, פָּרַק ב':

"וּבַפְּרִדָּס זֶה לְשׁוֹנוֹ: אֵל תְּדַמָּה בְּנִפְשָׁךְ, כְּמוֹ שֶׁאֲתָה מְצִיר
אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁמוֹת, כֵּן הַצּוּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת לְמַעֲלָה, חֲלִילָה
לֹאמַר כֵּן! שֶׁאֲתָה גְשָׁמִי, וְאֵין לְשַׁעַר וּלְצִיר מַחֲשָׁבוֹת

גְּשָׁמִיִּים בְּעוֹלָם הַרוּחָנִיִּים, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ בְּקִצּוֹר. וּבְסִדּוֹר
הָאֵר"י ז"ל כְּתוּב: בְּהַזְכָּרַת הַשֵּׁם יִדְעוּעַ כָּל אִיבָרָיו, וַיִּזְהַר
שֶׁלֹּא יִזְכֹּר שֵׁם־שָׁמַיִם לְבִטְלָה אֲפִלוּ בְּכֹל לְשׁוֹן, וְכֹל־שֶׁכֶן
בְּלִשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל־שֶׁכֶן בְּמִבּוֹאוֹת שְׁאִינָם נְקִיִּים, עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ. וּבְסִפּוֹר "שַׁעֲרֵי אוֹרָה" זֶה לְשׁוֹנוֹ: דַּע, כִּי שֵׁם
הוֹי"ה יִתְבָּרַךְ הוּא שָׂרֵשׁ וְעֵקֶר לְכָל שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ,
וְכָל הַשְּׁמוֹת וְהַסְּפִירוֹת וְהָעוֹלָמוֹת וְהַמְּרַכְבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
וְתַחְתּוֹנוֹת, כָּלֵם אַחֲזוֹזוֹת וּסְדוּרוֹת וּנְשׂוֹאוֹת בּוֹ, וְכָל
הָאוֹתוֹת וְהַנְּקֻדּוֹת תְּלוּיִין בּוֹ, וְכָל הַיְצוֹר עוֹמֵד וְקָיֵם
בּוֹ. וְכִמָּה אֲתָה צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהִזְהַר, שֶׁבַעַת שְׂאֲתָה
מִזְכִּירוֹ, דַּע שְׂאֲתָה נוֹשֵׂא עַל פִּיךָ כָּל הַשְּׁמוֹת וְהַמְּרַכְבוֹת,
הָעוֹלָמוֹת וּמְלֵאָם."

...וְאִיךָ לֹא יִתֵּן הָאָדָם אֶל לְבוֹ בְּבוֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְהִזְכִּיר
אֶת הַשֵּׁם הַנְּכַבֵּד הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ
שְׁמוֹ, אוֹ שְׂאֵר שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל יוֹצְרָנוּ וּבוֹרְאָנוּ,
יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעַד, בְּכָל הַתְּפִלָּה מְרֹאשׁ וְעַד סוּף
וּבְכָל בְּרֻכּוֹת הַמִּצְוֹת וְהַהוֹדָאוֹת וְהַנְּהַנִּין, לְהוֹצִיא מִפִּי
הַשֵּׁם הַנְּכַבֵּד וְהַנּוֹרָא, בְּכּוֹנֵה עֲצוּמָה עַל־כָּל־פָּנִים.

לְכֵן בְּכָל הַתְּקוּן הַכְּלָלִי הַמְּשֻׁפָּר הוֹסַפְנוּ לְיַד שְׁמוֹת ה'
יִתְבָּרַךְ, אֶת הַכּוֹנֵה שְׁנֵהוּג לְכוּן בַּה לְדַגְמָא: א-ד-נ-י
אָדוֹן הַכֹּל, י-ה-ו-ה אָדוֹן הַכֹּל, הָיָה הוּא וַיְהִי, וְשִׁלּוּב
שֶׁל הוּיָה וְאֲדָנוֹת יֵאֱהוּדוֹנָה. בְּהִתְאַם לְהַנְחִיתוֹ שֶׁל כְּבוֹד
הַרְבֵּ שְׂרִיָּה דְּבִלְיָצְקִי שְׁלִיט"א, הַקְּדָמְנוּ אֶת הַכּוֹנֵה שֶׁל:

אָדוֹן הַכֹּל, הָיָה הוּא וַיְהִי, שׁוּהַּ הַפֶּשֶׁט שֶׁל הַכּוֹנֵה, לְשִׁלּוּב הוּיָה וְאֲדָנוּת, שׁוּזוּ הַכּוֹנֵה לְפִי הַקְּבָלָה. וְכֵן הַכּוֹנֵה שֶׁל הַמְּלָה א-ל-ה-י-נ-ו תְּקִיף בְּעַל הַיְכָלָת וּבְעַל הַפְּחוֹת כָּלָם, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְזַכּוֹת לְכוּן בְּשִׁמוֹת ה', כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְכָמוֹ שֶׁכָּתַב הַרַמְ"א זצ"ל בְּהַגָּה שֶׁל סְעִיף א' דִּין הַשְּׁכֵמַת הַבֶּקֶר בְּשׁו"ע, הַגָּה שׁוּיְתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד, הוּא כָּלֵל גָּדוֹל בְּתוֹרָה וּבְמַעֲלוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר הוֹלְכִים לְפָנֵי הָאֱלֹקִים. וְכָמוֹ שֶׁפָּרַשׁ הַגַּר"א זצ"ל: "כָּלֵל גָּדוֹל בְּתוֹרָה... וְזֶהוּ כָּל מַעֲלַת הַצְּדִיקִים".

וְכָמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסִפֵּר "קוֹל שְׁשׁוֹן" שֶׁל הַמוֹהַר"ר שְׁשׁוֹן מְרַדְכֵי מִשָּׁה זִיע"א. וּבְסִפֵּר הַיְרָאָה בְּהַמְשָׁךְ לְבוֹשָׁא ק"ש, כָּתַב רַבְּנוּ יוֹנָה גִירוֹנְדֵי זצ"ל: "וּבְכָל פַּעַם בְּהַזְכִּירוֹ שֵׁם הַמֵּיחָד יַחֲשֹׁב בּוֹ פְּרוֹשׁ קְרִיאָתוֹ שֶׁהוּא אָדוֹן כָּל".

וּבַהֲקִדְמָה הַחֲשׁוּבָה וְהַמְּעוֹרָרָת שֶׁל הַסִּפֵּר בֵּן יִשְׁשַׁכָּר כָּתַב הָרַב זְצוּק"ל: "אַבֵּל עוֹד עָלָיו עֲבוּדָה גְּדוּלָה לְקַדְּשׁ הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים, הָרַבּוּת אוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁמוֹצִיא מִפִּיו בְּסִדֵּר הַיּוֹם בְּשִׁלְשׁ תְּפִלוֹת וּבְרַכַּת הַמְּזוֹן וְכָל בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין וְקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וּבְכָל אֵלּוֹ צָרִיךְ זְהִירוֹת יְתָרָה שְׁלֵא לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם כְּמַצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה, וּבְפֶרֶט בְּהַזְכָּרַת אֱלֹהִים וּמֵאֲתֵימ שִׁמוֹת שְׁאִינָם נִמְחָקִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּסִדֵּר הַיּוֹם, כְּמָה שְׁמִירָה וְזְהִירוֹת צָרִיךְ הָאָדָם שְׁלֵא לְשַׁבְּרָם וּלְהַבְלִיעֵם, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְגִשֵׁם גּוֹפּוֹ וּמְחַשֵּׁיךְ נִשְׁמָתוֹ וְאוֹר תּוֹרָתוֹ".

...אָפּלוּ אַלּוּ שְׁמֵת־פְּלָלִים קָצַת בְּאַרְיכוֹת עַד שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, אָבֵל אַחֲרֵי כֵן הוֹלֵךְ הַכֹּל בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל, כַּמּוּבָא בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: הַמְזֻמּוֹר תְּהִלָּה לְדוֹד אַחַר תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, יִזְהַר מְאֹד לְאֲמָרוֹ בְּכוּנָה עֲצוּמָה, יוֹתֵר מֵאֲמִירָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל פְּסוּקֵי דְזֻמְרָה, וְזֶה תִּמְצָא מְבֹאֵר בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֵׁת פִּינְחָס, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת רַבִּים סָרוּ מִכּוֹנֵת אֲשֶׁרִי וּבֹא לְצִיּוֹן, אֵף אוֹתָם שְׁמֵת־פְּלָלִים עַד כָּאֵן בְּכוּנָה, אֵף מְכַאֵן עַד סוֹף הַתְּפִלָּה אֵינָם שְׁמִים עַל לְבָם אֶל הַכוּנָה וְאֶל דְּקִדּוּק הַתְּבוּת, וּבִשְׁבִיל חֲסֵרוֹן הַכוּנָה מוֹצִיאִים מִפִּיהֶם גַּם בֵּן שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים לְבִטְלָה, הֵינּוּ בְּלֹא כּוֹנֵת הַלֵּב רַחֲמָנָא לְצִלָּן. (הַעֲרָה: מֵאֲשֶׁרִי וּבֹא לְצִיּוֹן עַד סוֹף הַתְּפִלָּה לְפִי גִסְח סִפְרָד, מְזַכֵּרִים קַנ"ח (מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשְׁמוֹנָה) שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים).

"...וּמְכַל דְּבוּר נְבִרָאִים מְלֶאכִים קְדוּשִׁים, אוּ לְהַפִּךְ חֵס וְשָׁלוֹם, וּמְדָה טוֹבָה מְרֵבָה, שְׁאֵם הָאָדָם גִּזְהַר בְּהַזְכָּרַת אוֹתֵיּוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרָט בְּהִמָּאָה בְּרֻכּוֹת, וּבִפְרָט שְׁבִפְרָט בְּהַזְכָּרַת שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, לְהוֹצִיאֵם מִפִּיּוֹ בְּנַחַת בְּשִׁלְמוֹת הָאוֹתֵיּוֹת וּכּוּנָה הַפְּשׁוּטָה, עַל כָּל פְּנִים בְּזֶה נִזְדַּכֵּךְ גּוֹפּוֹ וּמִטְהַר נְשֻׁמְתּוֹ, וְרוֹכֵשׁ לְעֲצָמוֹ רַבְבוֹת מְלֶאכִים מְלִיצִים טוֹבִים".

הֵבֵאנוּ כָּאֵן חֵלֶק קָטָן, מִ"הַאוֹצְרוֹת" שֶׁבְּהַקְדָּמַת "בֵּן יִשְׁשֻׁכָּר", וְכֹל הָרוֹצֵה לְהַתְעַלּוֹת וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּנוֹשֵׂא חֲשׁוֹב

זוה, יקחם משם, ויזכה להתעוררות, ולקדשה ולטהרה.

זכנו השם יתברך שמו, לשאל את כבוד הרב יצחק רצאבי שליט"א, מהעיר ב"ב ת"ו, לגבי מקור להלכה בנושא הפונה בכל שמות השם, וכבוד הרב הפנה אותנו למחבר ספר ה"לבוש" לרב מרדכי יפה זצוק"ל, סעיף קטן א' שכתב וזה לשונו: "יכון בברכות פרוש המלות. וכן בכל ברכותיו ותפלותיו, שאם לא כן הוי האדם כעוף המצפצף שאין מבין מה שמצפצף. ב"כף החיים" לרב סופר זצוק"ל סימן ה' פונת הברכות, הביא את דברי ה"לבוש" הנ"ל להלכה. וכ"כ בספרים בי"ע הל' נט"י אות ט', שתילי זיתים אות א', יפה ללב ח"א אות א'.

וב"ברכי יוסף" לרב החיד"א הקדוש זצוק"ל, סימן ה' כתב: "כשיזכיר ה' וכו', כתבו גורי האר"י, שיציר שם הוי"ה ובתוף ה"א אחרונה, יציר שם אדני וגם ישלב השני שמות יחד, ואשרי חלקו הנהיר לכון בכל אזכרה שיוציא מפיו..."

הַקְדָּמָה לַתְּקוּן הַכִּלְלִי

תקון למקרה לילה

אֵיתָא בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק רֵאשׁוֹן סִימָן ר"ה וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ:
 תְּקוּן לְמִקְרָה לַיְלָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, לּוֹמַר עֲשֶׂרָה
 קִפְיִטְל (מְזוּמָרִים) תְּהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׂאֲרַע לוֹ חָס וְשְׁלוֹם,
 כִּי יֵשׁ כַּח בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים לְהוֹצִיא הַטָּפָה מִהַקְלָפָה שְׁלִקְחָה
 אוֹתָהּ, כִּי "תְּהִלִּים" בְּגִימְטְרִיא לִילִית עִם הַחֲמִישׁ אוֹתִיּוֹת
 שֶׁל שְׁמָה, שֶׁהִיא הַמְּמֻנָה עַל זֶה כִּידוּעַ (וְהָרַ וַיִּקְרָא עוֹ: בְּרֵאשִׁית
 ט). וְצָרִיךְ לְכוֹן בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁתְּהִלִּים בְּגִימְטְרִיא
 תִּפְהֵ, שֶׁהוּא מְכוּן כְּמִסְפֵּר הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵל אֱלֹהִים בְּמִלּוּאוֹ
 כְּזֶה: אֶל"ף לַמ"ד; אֶל"ף לַמ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שֶׁעַל יְדֵי
 הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵלוֹ יִצְאָה הַטָּפָה מִהַקְלָפָה. כִּי הַטָּפָה הִיא
 בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה כִּידוּעַ, כִּי יֵשׁ בָּהּ כַּח אֵשׁ וּמִים;
 חֲמִימוֹת וְלַחוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה (וְהָרַ בְּמִדְבַּר רַנָּה),
 וְעַל יְדֵי הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵל אֱלֹהִים הַנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד
 וּגְבוּרָה, כִּידוּעַ (וַיִּקְרָא ל: לֹא. סה) שֶׁהֵם גִּימְטְרִיא תְּהִלִּים
 כַּנ"ל, עַל יְדֵי זֶה מוֹצִיאִין הַטָּפָה מִשָּׁם. וְזֶה צָרִיךְ לְכוֹן
 בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים. וְעַל כֵּן צָרִיךְ לּוֹמַר עֲשֶׂרָה קִפְיִטְל.

ביצד התגלה התקון

וְדַע אַחֵי, כִּי בַתְּחִלָּה אָמַר הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַתּוֹרָה
 הַנ"ל הַמְתַּחֲלָת: תְּקוּן לְמִקְרָה לַיְלָה. וּבַתְּחִלָּה, בְּעַת

שְׁהִתְחִיל לְגִלוֹתָהּ לֹא הָיִיתִי לְפָנָיו אֲזוּ, אֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 זְכַנִּי וּבִאֲתִי אֶצְלוּ סְמוּךְ מְאֹד לְאוֹתָהּ הָעֵת שֶׁהִתְחִיל
 לְגִלוֹתָהּ, וְסֵפֶר לִי אֶחָד בְּשֵׁמוֹ הַתּוֹרָה הַנִּ"ל כְּפִי שֶׁשִּׁמְעָהּ
 מִפִּי הַקְּדוֹשׁ. וּבְתוֹךְ כֶּךָ, בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה שֶׁשִּׁמְעָתִי מִפִּי
 אַחֵר בְּשֵׁמוֹ הַתּוֹרָה הַנִּ"ל, בְּתוֹךְ כֶּךָ סִבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 שֶׁדְּבַרְתִּי עִמּוֹ מִזֶּה וְחִזַּר וְאָמְרָה לְפָנָי בְּקִצּוֹר כַּנִּ"ל.
 וּבְאוֹתָהּ הָעֵת שֶׁגָּלָה הַתּוֹרָה הַנִּ"ל, לֹא גָלָה אֲזוּ אֵיזָה
 קְפִיטָל לֹמֵר, רַק אָמַר סְתָם: לֹמֵר עֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים
 לְתִקּוֹן הַנִּ"ל. וְשִׁמְעָתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ אֲזוּ שֶׁאָמַר, שֶׁהִיא
 רְאוּי לְגִלוֹת אֵיזָה הֵם עֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים שֶׁצָּרִיכִין
 לֹמֵר, אֶךְ אֵיזָה עֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים שֶׁיֵּאמְרוּ הֵם תִּקּוֹן
 לָזֶה, כִּי כָּל עֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים, אֵיזָה שֶׁהֵם, כֻּלָּם הֵם
 כִּנְגֵד עֲשֶׂרָה מִיַּי נְגִינָה, שֶׁהֵם תִּקּוֹן לַהַנִּ"ל.

צווי רבי נחמן לכתוב התקון

אַחֲר־כֶּךָ, אַחֵר שֶׁעֲבַר קְרוֹב לְאַרְבַּע שָׁנִים (וּמָה שֶׁעֲבַר
 בְּאֵלוֹ הַשָּׁנִים יִקְצְרוּ רַבּוֹת יְרִיעוֹת לְסֵפֶר), וּכְבֵר הִיא
 לוֹ הַחֹלְאֵת שֶׁלּוֹ שֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וּכְבֵר חֲזַר מִלְמַבְרַג –
 פַּעַם אַחֵר בַּחֲרָף שָׁכַב עַל מִטָּתוֹ וְאֶנְחַנּוּ עִמָּדָנוּ לְפָנָיו,
 וְהִתְחִיל לְדַבֵּר מֵעַנְיָן הָעֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים, שֶׁהֵם תִּקּוֹן
 לַהַנִּ"ל. וְאֲזוּ צָוָה עָלַי לְכַתֵּב עַל הַנִּיָּר הַפְּסוּקִים שֶׁמֵרְמֹז
 בָּהֶם הָעֲשֶׂרָה מִיַּי נְגִינָה, שֶׁהֵם תִּקּוֹן לַהַנִּ"ל, וַיִּשְׁבְּתִי
 לְכַתֵּב. וּמִפִּי יִקְרָא אֵלַי, וְגָלָה לִי הַפְּסוּקִים, וּכְתַבְתִּים עַל
 הַסֵּפֶר כַּאֲשֶׁר הֵם נִדְפָּסִים בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָּא סִימָן צ"ב הַנִּ"ל.

ואז גלה דעתו שרצונו לגלות בפרטיות איזו הם העשרה
 קפיטל תהלים שצריכין לומר באותו היום, והיינו עומדים
 ומצפים שיגלה לנו ולא זכינו מיד, ואחר-כך נסענו
 מאתו. ואחר-כך הייתי אצלו באיזה שבת והזמין השם
 יתברך שראיתי בעיני כתיבת ידו הקדושה שכתב רשם
 לעצמו העשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך לא
 היה מדרך-ארץ שאקח כתב-ידו בעצמי בלי רשותו,
 ורציתי לתפסם במחזי בעל-פה ולא יכלתי מחמת אימת
 רבי, פן יקפיד כי באתי לחדרו ומצאתי כתב-יד הנ"ל
 והסתכלתי בו בלא רשותו (כי המעשה הזה היה בשבת פרשת
 שקלים שנת תקס"ט. שהוא זכרונו לברכה יצא מחדרו ונכנס לבית הגדול
 שלו בעת קריאת התורה, ואז נכנסתי בחדרו וראיתי כתב-יד הנ"ל). ואחר
 כך ביום ראשון, בעת שלקחתי רשות מאתו לשוב
 לביתי, דברתי עמו ושאלתי ממנו שיגלה לי העשרה
 קפיטל תהלים הנ"ל, כי ידעתי שכתב גרשמים אצלו
 כנ"ל, ולא רצה, ואמר, שיהיה עת אחר לזה, והלכתי
 מאתו. אחר-כך, סמוך לאותו העת, בעת שהייתי אני
 בביתי בנעמרוב, אז גלה העשרה קפיטל תהלים לפני
 הרב דפה ברסלב ולפני חברי רבי נפתלי מנעמרוב, ויחד
 אותם לעדות על זה, וכך אמר להם: היות בענין זה
 הידוע (הינו מקרה-לילה חס ושלום) גלפדים בודאי שלשה חלקי
 העולם, אני לוקח אתכם לעדות, ותדעו שאלו העשרה
 קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי, והם תקון
 גמור ומועיל מאד מאד.

תקון חדש ומועיל

וְהַתְּקוּן הַזֶּה. תְּקוּן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי וְלֹא יִדַע מִזֶּה שׁוּם
נִבְרָא מִימֹת עוֹלָם, וְתֹאמְרֵם בְּשֵׁם רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, בְּכַדֵי שְׁשֻׁפְתוֹתָיו יִהְיוּ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵי, אֲשֶׁר כָּל
הַצְּדִיקִים מִתְּגַעְגְּעִים לָזֶה. וְזִכּוֹתָו יַעֲמֵד לָנוּ, וּמְכַל פְּגַמֵינוּ
וְצָרוֹתֵינוּ יִתְקַנְנוּ וְיִוָּשִׁיעֵנוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וּמִבְּאֵר גַּם בְּהַשְׁיחוֹת שְׁאֲחַר הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת, שֶׁהִזְהִיר
לְאַנְשֵׁיו, שְׁכַשְׁיָקְרָה לָהֶם מִקְרָה בְּלִתֵי טְהוֹר חֶסֶם
וְשָׁלוֹם, שְׁיִלְכוּ תַכְףּ וּמִיָּד לְמִקְוֵה לְטָבֵל. כִּי עַל יְדֵי
הַמִּקְרָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם נַעֲשֶׂה מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה. עַל־כֵּן טוֹב מְאֹד
שֶׁקֵּדִים שֶׁמִּתְחִיל לְהַעֲשׂוֹת מִזֶּה אֵיזֶה דְּבַר חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
שְׁיִקְדִים עֲצָמוֹ הָאָדָם וְיִטְבֵּל וְיִטְהַר עֲצָמוֹ.

וְהִזְהִיר מְאֹד לְבַל יִתְפַּחַד הָאָדָם מִזֶּה כָּלֵל, כִּי הַפַּחַד
וְהַדְּאָגוֹת וְהַמְרָה־שְׁחָרָה בְּעַנְיָן זֶה מִזִּיק מְאֹד
מְאֹד, בְּפֶרֶט אַחַר שֶׁגָּלָה אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים הַנִּ"ל
אֲזִי אָמַר שְׁמִי שְׁיִזְכֶּה לְקִים זֹאת, לוֹמַר אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה
קִפִּיטֵל תְּהִלִּים הַנִּ"ל בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁיִקְרָה לוֹ חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
אֲזִי בּוֹדְאֵי יִתְקַן חֲטָאוֹ, וְשׁוֹב אֶל יְדָאָג כָּלֵל. גַּם הִיָּה
מִתְלוֹצֵץ מֵאֱלוֹ הַחֲסִידִים וְהִירָאִים, שְׁכַשְׁמַגִּיעַ לָהֶם אֵיזֶה
הִרְהוּר, אֲזִי הֵם מִתְפַּחְדִים שֶׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵי מִקְרָה חֶסֶם
וְשָׁלוֹם, וּמִחַמַּת זֶה הֵם רִגִּילִים בְּהַתֵּר, מִחַמַּת פַּחַד שֶׁלֹא
יָבוֹאוּ לְיַדֵי מִקְרָה. וְהוּא, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הִיָּה מִתְלוֹצֵץ
מִזֶּה, וְעַקֵּר כּוֹנְתוֹ הִיָּה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַלִּי לְהַתְּפַחַד

וְלִהְיֶינָהּ כְּלָל מְדַבְּרִים כְּאֵלֹהֵינוּ, וְלִבְלִי לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת כְּלָל
 בְּעֵינֵינוּ זֶה, רַק יִהְיֶה כְּגִבּוֹר חֵיל לְעֵמֶד כְּנֶגֶד תְּאֻתּוֹ וְיִסְיַח
 דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי, וְאֵל יִתְפַּחַד כְּלָל, וְהוּא הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ
 יַעֲשֶׂה עֲמוֹ, מֵה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ חֲפִץ.

הַבְּטַחַת הַצְדִּיק וְסִגּוּלַת אֲמִירַת הַתְּקוּן

גַּם יַחַד אוֹתָם לְעֵדוֹת וְאָמַר, שְׁגַם כִּי יִמְלְאוּ יָמָיו, אֲזִי,
 אַחַר הַסְתַּלְקוֹתָיו מִי שְׁיָבוֹא עַל קִבְרוֹ וְיֹאמֶר שֵׁם אֵלֹהֵינוּ
 הַעֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהֵלִים הַנִּ"ל וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ
 אֶפְלוֹ אִם גָּדְלוֹ וְעֲצָמוֹ עֲוֹנוֹתָיו וְחֲטָאָיו מְאֹד מְאֹד חֵס
 וְשָׁלוֹם, אֲזִי אֶתְאַמֵּץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאֹרֶךְ וְלָרַחֵב לְהוֹשִׁיעוֹ
 וְלִתְקַנּוֹ. וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֵיךְ וְוַעֲל מִיךְ לִיִּגְעַן אֵין
 דְּעַר לְעֵנֵג אוֹן אֵין דְּעַר בְּרִיִּט אֵיךְ זָאל אֵיהֶם אַ טוֹבָה
 טְהוֹן, בִּי דִי פֵאוֹת וְוַעֲל אֵיךְ אֵיהֶם אַרוֹיס צִיֵּהֵן פּוֹן
 שְׁאוּל תַּחַתִּיּוֹת. (אֶשְׁתַּטַּח לְאֹרֶךְ וְלָרַחֵב עַל מְנַת לְהִיטִיב עֲמוֹ, בְּפֵאוֹתָיו
 אֶמְשַׁכְּהוּ לְהוֹצִיאוֹ מִשְׁאוּל תַּחַתִּיּוֹת). וְאֲנִי חֲזַק בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי,
 אֵיךְ בְּזֶה אֲנִי חֲזַק בְּיוֹתֵר, שְׁאֵלֹו הַעֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהֵלִים
 מוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד, וְאֵלֹו הֵן הַעֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהֵלִים וְכוּ'.
 וְיֹאמְרֵם כְּסֻדָּר שֶׁהֵם כְּתוּבִים בְּתֵהֵלִים. וְאָמַר שֶׁהוּא תְּקוּן
 הַכְּלָלִי, כִּי כָּל עֲבָרָה יֵשׁ לָהּ תְּקוּן מִיַּחַד, אֲבָל תְּקוּן
 הַנִּ"ל הוּא תְּקוּן הַכְּלָלִי. גַּם אָמַר אֲזִי שְׁעֵנֵן הַנִּ"ל שֶׁל
 הַעֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהֵלִים יֹאמְרוּ וַיִּגְלוּ בְּפָנָי הַכָּל, וְאָמַר
 אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא דְּבַר קַל לֹמַר עֲשֶׂרָה קְפִיטָל תְּהֵלִים,
 אֶף־עַל־פִּי־כֵן גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לְקִיָּם.

התקון הראשון – טבילה במקוה

וְאָז, בַּעַת שְׁגָלָה הַתּוֹרָה הַנִּלְלָה, אָמַר בְּתַחֲלָה שְׁתַּקּוּן הָרִאשׁוֹן הוּא הַמְּקוֹה שְׁצָרִיכִין לְטַבֵּל בַּמְּקוֹה, (וְאָמַר בּוֹ הַלְשׁוֹן: דָּאם עָרְשִׁטְע אִיז מְקוֹה), וְאַחֲר־כֵּן גָּלָה הַתַּקּוּן הַנִּלְלָה, לֹאמַר עֲשֶׂרָה קְפִיטְלִיךְ תְּהֵלִים כֵּנ"ל. גַּם פַּעַם אַחַת אָמַר שְׁצָרִיךְ לְזַהַר מְאֹד לְטַבֵּל בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁיְהִיָּה הָאָדָם בְּלִתִּי טְהוֹר, וְאֶפְלוּ אִם לֹא יוּכַל לְטַבֵּל בַּבֶּקֶר, עַל-כָּל-פָּנִים יְטַבֵּל בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֶפְלוּ לְפָנֹת עָרֵב, כִּי צָרִיכִין לְזַהַר מְאֹד לְטַבֵּל בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם דְּוָקָא (וְעִין בְּסוּף סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שְׁאָמַר, שְׁטוֹב מְאֹד לְטַבֵּל תַּכְּף וּמִדְּ וְכוּ, עֵין שָׁם).

וּמִי שִׁיּוּכַל לֵילֵךְ לְמְקוֹה וְאַחֲר־כֵּן יֵאמְרֵם, בְּוֹדָא מַה-טוֹב. אִךְ אֶפְלוּ אִם הוּא אָנוֹס שְׂאִי אֶפְשָׁר לְטַבֵּל, כְּגוֹן שֶׁהוּא חוֹלָה אוֹ בְּדֶרֶךְ, אִף-עַל-פִּי-כֵן אִם יֵאמְרֵם אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי הֵם תַּקּוּן גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד. (הַעֲרוֹת הַמוֹ"ל: בָּאם אָנוֹס וְאִינוּ יוּכַל לְטַבֵּל מִיָּד, נִיתֵן לְהַעֲרוֹת עַל יָדוֹ, עִם נִטְלָה אַרְבַּעִים פַּעֲמִים, כְּמוֹבָא בְּבֵא"ח שְׁנָה א' פִּרְשֵׁת נִצְבִּים הַלְכָה ג'). וְאִם יֵאמְרֵם בְּכּוֹנֵה כְּרָאוֹי בְּוֹדָא מַה טוֹב, אִךְ גַּם הָאֲמִירָה בְּעֲצָמָה מְסֻגָּל מְאֹד. וְאָמַר, כִּי לֹא נוֹדַע זֹאת מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, מִסְתַּמָּא הִיִּיתִי רוֹצֵה לְבַטֵּל זֹאת לְגַמְרִי, אִךְ אִי אֶפְשָׁר זֹאת לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת. בְּגִשְׁמִיּוֹת אִי אֶפְשָׁר, כִּי הִיָּה צָרִיךְ לְבַטֵּל וּלְשַׁנּוֹת הַטְּבֵעַ שֶׁל כָּלִלְיּוֹת בְּנֵי-הָאָדָם בְּתַמִּידוֹת, וְזֶה דְּבַר שְׂאִי אֶפְשָׁר, כִּי אֶפְלוּ מִשָּׂה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְכִיּוֹצָא, שֶׁבְטָלוּ הַטְּבֵעַ הִיָּה רַק לְפִי

שְׁעָה וּבְדָבָר פְּרָטִי, כְּגוֹן קְרִיעַת יַם־סוּף אוּ בְקִיעַת הַיַּרְדֵּן
 וְכִיּוֹצֵא, שְׁהִיָּה רַק לְפִי שְׁעָה, אֲבָל לְבִטּוֹל הַטְּבַע שֶׁל
 כְּלָלִיּוֹת בְּנֵי־אָדָם, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד בְּהִכָּרַח לְבִטּוֹל
 וּלְשִׁנוֹת הַטְּבַע אֶצְלוֹ וְגַם צָרִיף לְבִטּוֹל וּלְשִׁנוֹת הַטְּבַע
 תָּמִיד, זֶה דְּבַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר, וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר
 וְכו'. אֵךְ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל הֵם דְּבַר גִּפְּלָא וַיִּקָּר וּמוֹעִיל
 מְאֹד.

גַּם בְּלֹא זֶה הַזְּהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּטְבִילַת מְקוּהָ,
 וְאָמַר, שְׁבִימִים שְׂאִין אוֹמְרִים בְּהֵם תַּחֲנוּן, כְּגוֹן
 בְּיוֹמֵי דְנִיסָן וְכִיּוֹצֵא, הַמּוּבָאִים בְּשִׁלְחַן־עֲרוּף אֶרְחֻחִים
 (סִימָן קל"א), צָרִיכִין לְהִיּוֹת רְגִיל בְּיוֹתֵר בְּטְבִילַת מְקוּהָ. כֵּן
 נִזְכָּה לְקַיֵּם כָּל דְּבָרָיו בְּאַמְתּוֹת וּבְתַמִּים, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

עֲשָׂרָה מִיַּי זְמָרָה

כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מִיַּי זְמָרָה, שְׁהֵם בְּחִינַת הָעֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת
 שְׁנָאֵמַר בְּהֵם סֵפֶר תְּהִלִּים, כְּמוּבָא (בְּגִמְרָא פְּסָחִים קי"ז
 וּבְזֶהר הַקְּדוּשׁ) שְׁהֵם: אֲשָׁרִי, וְלִמְנַצַּח, וּמִשְׁכִּיל, וְהִלְלוּיָהּ וְכו',
 עֵין פְּרוּשׁ רַש"י. וַיֵּשׁ כַּח כָּח בְּכָל לְשׁוֹן וְלְשׁוֹן שֶׁל עֲשָׂרָה
 לְשׁוֹנוֹת הַנ"ל לְבִטּוֹל כַּח הַקְּלָפָה הַנ"ל, כִּי כָל אֶחָד מֵאלוֹ
 הַלְשׁוֹנוֹת הֵם הַפֶּךְ הַקְּלָפָה הַנ"ל. כִּי אֲשָׁרִי הוּא לְשׁוֹן
 רְאִיָּה וְהַסְתַּכְלוּת. הַפֶּךְ הַקְּלָפָה הַנ"ל שְׁעַקֵּר כַּחַה מִקְּלָקוּל
 הָרְאוּת, מִבְּחִינַת וּתְכַהִין עֵינָיו מֵרְאוּת; בְּחִינַת יְהִי מְאֹרֶת
 – חֶסֶד, וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (תַּקּוּנֵי זֶהר תַּקּוּן מ"ד):
 דָּא לִילִית נִמְצָא שְׁעַקֵּר כַּחַה מִקְּלָקוּל הָרְאִיָּה, וְאֲשָׁרִי,

שְׁהוּא לְשׁוֹן רְאִיָּה, הוּא הַפֶּךְ מִמְּנָה. וְכֵן מְשָׁכִיל, כִּי הִיא
 בְּבַחֲנֵת מְשָׁכֵל, וּמְשָׁכִיל הוּא הַפֶּךְ מִזֶּה. וְעֵנִין זֶה עֵינִין
 בְּמִקּוֹם אַחֵר, כִּי עֵקֶר כְּחֹה לְהַחֲטִיא אֶת הָאָדָם בְּמִקְרָה,
 חֵס וְשָׁלוֹם, הוּא עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגְּוֹם, שְׁהוּא בְּחִינַת
 מְשָׁכִיל עַל-יְדֵי תְּרַגְּמוֹן, שְׁהוּא מְעַרְב טוֹב וְרַע; לְפַעְמִים
 מְשָׁכֵל וְלְפַעְמִים מְשָׁכִיל, עֵינִין שָׁם. וְכֵן הִלְלוּיָהּ הַפֶּךְ
 הַקְּלָפָה, שְׁשֻׁמָּה לִילִית עַל-שֵׁם שְׁהִיא מִיִּלְלַת בִּילְלָה
 תְּמִיד, וְהִלְלִי – הַפֶּךְ יִלְלָה, כִּי אוֹתִיּוֹת הִלְלִי הֵם הַפֶּךְ
 יִלְלָה (וְהַשָּׂאָר לֹא פִּרְשׁ). גַּם הַטְּפָה הַבְּאָה מִהַדְּעַת שְׁהִיא
 בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה, כִּי־דוּעַ, כִּי גַם הַטְּפָה הִיא בְּחִינַת
 חֶסֶד וּגְבוּרָה כִּנ"ל. וְיִדוּעַ שְׁהַדְּעַת הִיא בְּחִינַת חֲמֻשָּׁה
 חֶסֶדִים וְחֲמֻשׁ גְּבוּרוֹת, עַל-כֵּן צָרִיךְ לוֹמַר עֲשֶׂרָה קְפִיטָל.
 וְזֶה בְּחִינַת: לְדוֹד מְשָׁכִיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶּשַׁע – רָאשֵׁי
 תְּבוֹת נֶאֱפָ, שְׁהוּא נִכְנָע עַל-יְדֵי בְּחִינַת לְדוֹד מְשָׁכִיל,
 דְּהֵינּוּ תְּהִלִּים.

פִּירוּשׁ עֲשֶׂרָה מִיַּיִן זְמֵרָה

וּבְלִקְוֵי תְּנִינָא (סִימָן צ"ב) אֵיתָא בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: תְּקוּן
 לְמִקְרָה חֵס וְשָׁלוֹם, לוֹמַר עֲשֶׂרָה קְפִיטָל
 תְּהִלִּים. כְּמִבְּאָר בְּסִפְרֵי הָרֵאשׁוֹן (בְּסִימָן ר"ה) עֵינִין שָׁם וְכו'.
 וְדַע כִּי הָעֵנִין שֶׁל הָעֲשֶׂרָה מִיַּיִן נְגִינָה הַנ"ל, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
 פְּגָם הַנ"ל, הוּא מְרָמָז בְּפִסּוּקִים אֵלּוּ: בְּרָכָה – אֲבָרְךָ אֶת
 ה' אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אַף לֵילוֹת וְכו'; אֲשֶׁרִי – אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶּשַׁע
 כְּסוּי חֲטָאָה; מְשָׁכִיל – וּמָה' אֲשֶׁה מְשַׁכֶּלֶת; שִׁיר –

ובלילה שירה עמי; נצוח - למנצח אל תשחת; נגון -
 אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלַּיְלָה; תִּפְלָה - הַיֵּאֱכֹל תִּפְּלֵ מִבְּלֵי מֶלֶח;
 הוֹדוּ - פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרֵי הוֹדֶךָ; מְזֹמֹר - נוֹתֵן זְמִירוֹת
 בַּלַּיְלָה; הִלְלוּיָהּ - אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִּתְהַלֵּל (וְהָבֵן הַיֵּטֵב
 רְמִזִּים אֵלָיו). וְדַע כִּי אֵלֹהִים הֵם הָעֹשֶׂה קִפְיטֵל תְּהִלָּה: ט"ז,
 ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ. וְהֵם
 תִּקְוֹן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְעִנְיָן הַנִּל. וְמִי שְׂזוּכָה לְאֹמְרָם
 בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵין צָרִיךְ לְפַחַד עוֹד מִפְּגָם הַנוֹרָא שֶׁל
 הַמְּקָרָה חֵס וְשְׁלוֹם כִּי בּוֹדְאֵי נִתְתַּקֵּן עַל־יְדֵי זֶה.

פְּרוּט הַמְּקָרִים בְּהֵם נִגְרָם קָרִי

וַיֵּשׁ מִי שִׁיקְרָה לוֹ עַל־יְדֵי רַבּוּי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה אוֹ
 עַל־יְדֵי חֲלָשׁוֹת וְעֵיפּוֹת אוֹ עַל־יְדֵי שְׂאִינוֹ שׁוֹכֵב
 פְּרָאוּי, וְכֹל זֶה אֵינוֹ כְּלוּם (וְהוּא כְּמוֹ תִינוּק שֶׁמִּשְׁתִּין בַּשָּׁנָה). גַּם
 יֵשׁ שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מְלֻמְעָה וְנִצּוֹל מִהַמְּקָרָה, אוֹ הַמְּזוּל
 שׁוֹמֵר אוֹתוֹ וְנִצּוֹל. גַּם לְפַעְמִים נִדְמָה לְהֶאֱדָם בַּשָּׁנָה
 בְּחִלּוֹם כְּאֵלֹהִים הוּא נוֹפֵל, וְאַחֲרֵיכֵן מִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ, גַּם זֶה
 מִן הַשָּׂמִים שֶׁמִּצִּילִין אוֹתוֹ מִזֶּה. רַק מִי שִׁיקְרָה לוֹ חֵס
 וְשְׁלוֹם מִחֲמַת הַרְהוּרִים, מִזֶּה נִבְרָאִים מִמֶּשׁ קְלָפוֹת חֵס
 וְשְׁלוֹם כְּמִבְּאֵר בְּסִפְרִים. אָבֵל מִי שִׂיאֵמַר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵלֹהִים
 הָעֹשֶׂה קִפְיטֵל תְּהִלָּה בּוֹדְאֵי יִתְקֵן בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְכַמָּה
 צְדִיקִים גְּדוֹלִים שָׂרְצוּ לְעֵמֶד עַל עִנְיָן זֶה, וְנִתְיַגְעוּ לְמִצְאָה
 לְזֶה תִּקְוֹן גָּמוֹר, וְקִצְתָם לֹא יִדְעוּ כִּלְלֵ מִהוּ עִנְיָן זֶה,
 וְקִצְתָם הִתְחִילוּ לִידַע קִצְתָם בְּעִנְיָן תִּקְוֹן זֶה וְנִסְתַּלְקוּ

לְעוֹלָמָם בְּאִמְצַע עֲסָקָם בְּזֶה וְלֹא גְמָרוּ, וְלִי עֶזֶר הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכֵיטִי לְעִמּוֹד עַל זֶה בְּשִׁלְמוֹת. וְעַנְיָן תִּקּוֹן זֶה
 עַל-יְדֵי אֲמִירַת עֲשֶׂרָה קְפִיטְל תְּהִלִּים הַנִּ"ל הוּא דְבַר חֲדָשׁ
 לְגַמְרִי, חֲדוּשׁ נִפְלָא! כִּי הוּא תִקּוֹן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד.

אין יאוש כלל

וְרַמְזוּ בְּדַבְרֵי, שְׁזֶה הָיָה בְּחִינַת פָּגָם שֶׁל דָּוִד הַמְּלִיךְ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּבֵת שֶׁבַע וְכו', וְלֹא בְּאֵר הַדְּבַר
 הַיָּטֵב, וּמְאֹד מְאֹד צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאֵל
 יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו
 מֵה, וְאִם יִהְיֶה חָזֵק בְּדַעְתּוֹ, וְלֹא יִתְפַּחַד כָּלֵל, וְלֹא יִחְשַׁב
 מִחֲשָׁבוֹת כָּלֵל (שְׁקוֹרִין אֵיבָעֵר טְרַאכְטִין) וְיִלְךְ בְּתִמּוֹ בְּשִׁמְחָה,
 יִזְכֶּה לְסוּף לַעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּשִׁלּוֹם, וְדַבְרִים כְּאֵלוֹ אֵי
 אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכֹתֵב, וְעָרוֹם יִבִּין לְאֲשׁוּרוֹ.

זְכוּת קִיּוּם דְּבָרֵי צְדִיקִים שְׁנִפְטָרוּ, וְעֵלְיָה לְקַבְרָם

אָמַר הַמַּעֲתִיק: כְּתִיב (מְשָׁלִי כה, יא): תִּפְוַחֲי זָהָב בְּמִשְׁכֵּיזֵי
 כֶּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל אֶפְנָיו, לְכֵן אֲמַרְתִּי לְהֲצִיג פֹּה
 מִעֵט מְזִעִיר מִמַּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה, אֲשֶׁר שָׁם
 מְבֹאֵר גְּדוֹל זְכוּת הַצְּדִיקִים אַחַר הַסְּתַלְקוּתָם לְמַעְלָה
 לְמַעְלָה, וְכִמְה גְּדוֹל הַזְכוּת וְהַתּוֹעֵלֶת שֶׁל הַמְּהַלְכִים עַל
 קַבְרָם הַקְּדוּשׁ, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ, אֲמֵן כֵּן יִהִי רְצוֹן.

בְּשִׁמּוֹת-רַבָּה פִּרְשַׁת כִּי-תִשָּׂא, פִּרְשָׁה מ"ד (סִימָן א), עַל
 פְּסוּק זָכַר לְאַבְרָהָם וְכו' (שְׁמוֹת לב, יג):

הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פ, ט): גִּפְּן מִמְצָרִים תִּסְיַע וְגו',
 וכו', וּלְבִסּוּף מוּבָא בְּזוּ הַלְשׁוֹן: מַה הַגָּפֶן הִיא חֲתִיה
 וְנִשְׁעֲנַת עַל עֲצִים מֵתִים, כִּף יִשְׂרָאֵל הֵם חַיִּים וְקִיָּמִים
 וְנִשְׁעֲנִים עַל הַמֵּתִים, אֱלוֹ הָאֲבוֹת. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא כַּמָּה
 תְּפִלוֹת הַתְּפִלָּה אֵלֶיהוּ בְּהַר הַכְּרֶמֶל, שֶׁתֵּרַד הָאֵשׁ כַּמָּה
 דָּאֵת אָמַר (מ"א יח, לו): עֲנִי ה' עֲנִי, וְלֹא נִעֲנָה אֶלָּא כִּיּוֹן
 שֶׁהַזְכִּיר אֶת הַמֵּתִים וְאָמַר: ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל, מִיָּד נִעֲנָה; מַה כְּתִיב שָׁם וְתַפֵּל אֵשׁ ה'. וְכֵן
 מִשָּׁה, בְּשַׁעַה שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה, עָמַד וְלָמַד
 עֲלֵיהֶם זְכוֹת אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְלֹא נִעֲנָה,
 אֶלָּא כִּיּוֹן שֶׁהַזְכִּיר אֶת הַמֵּתִים מִיָּד נִעֲנָה, שֶׁנֶּאֱמַר: זָכַר
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל; מַה כְּתִיב וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה,
 הוּי: כֹּשֶׁם שֶׁהַגָּפֶן הַזֶּה חֲתִיה וְנִשְׁעֲנַת עַל עֲצִים מֵתִים –
 כִּף יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְנִשְׁעֲנִים עַל הָאֲבוֹת כֹּשֶׁה מֵתִים, הוּי,
 זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל וכו'.

וּבַזְהָר הַקָּדוֹשׁ פָּרִשְׁת אַחֲרֵי דָף עַא, מוּבָא שָׁם דְּבָרִים
 נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מִזֶּה הָעֲנִין הַקָּדוֹשׁ, וְזֶהוּ:
 תָּאֲנָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יוֹמָא חַד הוּוּ אֲזִלוּ רַבִּי חֲזַקְיָה
 וְרַבִּי יִיסָא בְּאַרְחָא, עָרְעוּ בְּגוּשׁ חֲלָב, וְהוּי חָרִיב, יְתַבִּי
 סָמוּךְ לְבֵי קַבְרֵי וכו', עֵין שָׁם הַמַּעֲשֵׂה הַנִּפְלְאָה. בְּסוּף
 אֵיתָא בְּזוּ הַלְשׁוֹן: אָמַרִי, וְדַאי בְּשַׁעֲתָא דְזַכָּאִין לָא
 אֲשַׁתְּכַחוּ בְּעֵלְמָא, עֵלְמָא לָא מִתְקִימָא אֶלָּא בְּגִינְהוֹן
 דִּמְתִּיא. אָמַר רַבִּי יִיסָא: בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ עֵלְמָא

לְמִטְרָא, אַמַּאי אֲזֵלִינָן לְגַבְיָהוֹן דְּמִתְיָא, וְהָא כְּתִיב (דְּבָרִים
 יח, יא) וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים, וְאָסִיר, אָמַר לֵה: עַד כָּאן לָא
 חֲמִיתָא גְדַפָּא דְּצַפְרָא דְּעֵדוֹן, וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים; אֶל
 הַמֵּתִים דְּיָקָא, דְּאֲנֹן חִיבֵיָא וְכוּ' דְּאֲשְׁתַּכְּחוּ תְּדִיר מֵתִים,
 אָבֵל יִשְׂרָאֵל דְּאֲנֹן זָכָאי קְשׁוּט, שְׁלֵמָה קָרָא עֲלֵיהּ (קְהֵלֶת
 ד, ב): וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמֵּתִים, שְׁכַבְר מֵתוּ בְּזִמְנָא אַחְרָא
 וְלֹא הִשְׁתָּא, שְׁכַבְר מֵתוּ וְהִשְׁתָּא אֲנֹן חִיָּין. וְעוֹד, דְּשָׂאָר
 עֲמִין, כִּד אֲתָאָן לְמִתְיָהוֹן אֲתִין בְּחַרְשִׁין לְאֲתַעְרָא עֲלֵיהּ
 זִינִין בִּישִׁין, וְכִד יִשְׂרָאֵל אֲתָאָן לְמִתְיָהוֹן, אֲתִין בְּכַמָּה
 תְּשׁוּבָה לְקַמֵּי קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִבְרִיו דְּלִבָּא בְּתַעֲנִיתָא
 לְקַבְּלָהּ, וְכִלָּא בְּגִין דְּנִשְׁמַתִּין קֹדִישִׁין יְבַעוֹן רַחֲמֵי לְקַמֵּי
 קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהּ, וְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חִיס עַל
 עֲלָמָא בְּגִינְיָהּ. וְעַל דָּא תְּנִינָן: צְדִיקָא, אַף עַל גַּב
 דְּאֲתַפְּטֵר מֵהַאי עֲלָמָא לָא אֲסַתְּלַק וְלֹא אֲתַאבִּיד מִכְּלָהּ
 עֲלָמִין, דְּהָא בְּכָלְהוּ עֲלָמִין אֲשַׁתְּכַח יִתִּיר מַחֲיָי, דְּבַחֲיָי
 אֲשַׁתְּכַח בְּהַאי עֲלָמָא בְּלַחֲדוּי, וְלִבְתַּר אֲשַׁתְּכַח בְּתַלַּת
 עֲלָמִין וְזִמִּין לְגַבְיָהּ, דְּכְתִיב (ש"ש א, ג): עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד,
 אֶל תִּקְרִי עֲלָמוֹת, אֶלָּא עוֹלָמוֹת, וְנִפְאָה חֲלָקְהוֹן. תְּאֲנָא,
 כְּתִיב (ש"א כה, כט): וְהִיְתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנֵי צְרוּרָה בְּצְרוּר
 הַחַיִּים, וְהִיְתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנֵי, נִשְׁמַת אֲדוֹנֵי מִבְּעֵי לֵה, אֶלָּא
 כְּמָה דְּאֲמָרוּן, דְּנִפְאָה חֲלָקְהוֹן דְּצְדִיקָיָא דְּכִלָּא אֲתַקְשֵׁר דָּא
 בְּדָא, נֶפֶשׁ בְּרוּחַ; וְרוּחַ בְּנִשְׁמָה; וְנִשְׁמָה בְּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, אֲשַׁתְּכַח דְּנֶפֶשׁ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים, עַד כָּאן לְשׁוֹנוּ

הקדוש. ועוד מובא בהפְרוש של העין־יעקב וזו לשונו:
שְׁכָבָר מִתּוֹ – בְּפִלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

מִכָּל הַמְאָמְרִים הַקְדוּשִׁים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל רוֹאִין גְּדֹל
יְקָרְת זְכוּת הַצְדִּיקִים, אֲשֶׁר כָּבֵר הִלְכוּ לְעוֹלָמָם.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִסְמֹךְ עַל זְכוּתָם כֹּל יְמֵי חַיָּו, וְלֹא
יִתְיָאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ מִן הַרְחָמִים לְעוֹלָם, וּבְכֹל מָה שִׁיעֲבֹר
עָלָיו כֹּל יְמֵי חַיָּו הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת יִסְמֹךְ עַל
זְכוּתָם, וַיִּשָּׂא יָדָיו וְלִבּוֹ לֹאֵל אֲמוּנָה יִתְבָּרַךְ, וּבִדְאִי יִישַׁע
כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל חֲפְצֵי
בָּם. וּבְפֶרֶט כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל קְבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, כְּמוֹכֵן
מִפְרוּשׁ רַש"י בְּפֶרֶשֶׁת שְׁלַח לָךְ עַל פְּסוּק וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן
(בַּמִּדְבָּר יג, כב), וּפֶרֶשׁ רַש"י, וְהוּא מְאָמֵר חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם
לְבִרְכָה (סוּטָה לד:), שֶׁפֶּלֶב לְבִדּוֹ הִלָּךְ לְשֵׁם לְהַשְׁתַּטַּח עַל
קְבָרֵי אָבוֹת לְהַצִּילוֹ מֵעֲצַת מְרַגְלִים. וְכֵן מִפְרוּשׁ רַש"י
בְּפֶרֶשֶׁת וַיְחִי עַל פְּסוּק: וַאֲנִי בָבְאִי מִפְּדֵן (בְּרֵאשִׁית מח, ז),
וְהוּא גַם כֵּן מְאָמֵר רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (ב"ר פב-ט):
וְאֶקְבְּרָה שָׁם, וְלֹא הוֹלְכֵתִיהָ אֶפְלוֹ לְבֵית לָחֵם וְכוּ' וַיִּדְעֵתִי
שִׁישׁ בְּלִבִּי עָלַי, אֲבָל דַּע לָךְ, שֶׁעַל פִּי הַדְּבוּר קְבָרְתִּיהָ
שָׁם, שֶׁתֵּהָא לְעִזְרָה לְבְנֵיהָ: כְּשִׁיגְלָה אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן, יְהִיוּ
עוֹבְרִים דְּרֹךְ שָׁם, וַיִּצְאֵת רַחֵל עַל קְבָרָה וּבְכַתָּה וּמִבְּקִשְׁתָּ
עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמְיָה לא, יד): קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע
וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשִׁיבָה: יֵשׁ שָׁכָר לְפַעֲלָתְךָ נְאֻם
ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם.

וּבְמִסְכֹּת סוּטָה דָף י"ד (מדפי העין יעקב) אִיתָא: וְאָמַר רַבִּי חָמָא בַר חֲנִינָא מִפְּנֵי מָה נִסְתַּתֵּר קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה מֵעֵינֵי בֶּשֶׂר וְדָם, מִפְּנֵי שְׂגְלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֵתִיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְחָרֵב וּלְהַגְלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ, שָׁמָּא יָבוֹאוּ לְקַבְּרֵתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וַיַּעֲמֵדוּ בְּבִכְיָה וַיִּתְחַנְּנוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לוֹ: מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עֲמֵד בְּתַפְלָה בְּעַדָּנוּ, וְעוֹמֵד מֹשֶׁה וּמִבְטֵל אֶת הַגְּזֵרָה, מִפְּנֵי שְׁחֻבֵיבִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחֵייהֶם וכו'.

מִכָּל זֶה מוֹבֵן, אֲשֶׁר לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם מִמָּשׁ מוֹעִיל בְּיוֹתֵר וַיּוֹתֵר מְלַחֲזֵכִיר זְכוּתָם לְבַד וּלְבָלִי לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם מִמָּשׁ. כִּי גַם לְהִזְכִּיר זְכוּתָם לְבַד, גַּם כֵּן גְּדוּל מְאֹד מְאֹד וּמוֹעִיל מְאֹד, אֲבָל לְהִיּוֹת עַל קִבְרָם מִמָּשׁ, זֹאת מוֹעִיל בְּיוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר. כְּמוֹכֵן מִמֵּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה בְּדָבָר כָּלֵב וְרַחֵל אֲמֵנוּ וּמִמֵּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה מֵהַסְתַּרְתַּת קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְהַבְּנָה, כֵּן גִּזְכָּה לִילָךְ וּלְהַשְׁתַּטַּח עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים וּלְהַרְבּוֹת בְּעֵתָר וּלְשַׁפֵּךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נִכַח פְּנֵי ה', אֲזוּ בּוֹדָאֵי בְּהֶם עוֹלָם נוֹשָׁע. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

פתיחה לתקון הכללי המשפר "תפלת השבים"

יתברך שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שמזכה את הצדיקים בכל דור ודור, לחדש לנו חדושים והארות, כל אחד בתחום ובנושא שמיוחד לו.

התקון הכללי שמתיחס והתגלה על ידי רבי נחמן בן שמחה ופיגא מברסלב וצוק"ל, התקבל באהבה וברצון על ידי רב הרבנים בארץ ובעולם מחד גיסא, ועל ידי רב העם, והחסידים מאידך גיסא.

בדקנו קצת מקורות לגבי המלים: "תקון הכללי", ולהלן מה שמצאנו מדברי חכמים לגבי מלים אלו:

א. והינו בעשות אדם חטאים, הנה נשתאבו בקרבו חלקי הרע, שאין אופן להפרידם ממנו, אלא על ידי מיתה שחלקי הרע נתעכלים בקבר, וכמו שהמיתה היא תקון על החטא הכללי מאדם הראשון, כן היא תקון על החטא הפרטי. וזה שאמרה החכמה נפש החטאת היא תמות...

(שם משמואל", פרשת מצרע)

ב. שהאדם מקבל על עצמו לעמד נגד כל המניעות

והנסיונות, הן נסיון עֶשֶׂר לְטוֹב וְהֵן לְמוֹטָב, בְּזֶה הוּא תְקוּן כְּלָלִי עַל חֲטֵא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן כִּנ"ל. וַיֵּשׁ לֹאמַר עוֹד דְּבָאָם קִבֵּל אָדָם הָרָאוּשׁוֹן עַל עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא לְאָכַל מֵעֵץ הַחַיִּים, שֶׁזוֹ הִיְתָה תְּשׁוּבָתוֹ כִּנ"ל.

(שם משמואל", פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית)

ג. וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ שְׁקוּדָם הַחֲטָא הָיוּ רוֹחֲנִיִּים בְּעֶרְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, דְּהֵאִידְנָא שְׁנַתְּגַשְׁמוּ, וּבְמִתָּן תּוֹרָה לְוִילָא חֲטָא הֶעֱגַל, הָיָה נַעֲשֶׂה תְקוּן כְּלָלִי לְכָל הַבְּרִיאָה וְהָיָה חוֹזֵר הַכֹּל כְּמוֹ חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וְעַל כֵּן הָיָה חֲרוֹת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, שֶׁלֹּא הָיָה נִצְרָךְ לְעֵכָל הַזּוֹהֵמָא.

(שם משמואל", פְּרִשְׁת שְׁמִינִי)

ד. דְּיֻדְאֵי כְּמוֹ שְׁהָיָה הַפְּגָם שׁוֹב הוּא הַתְּקוּן. וְנִרְאָה שְׁהַכּוֹנֵה דְּכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּח כְּלָלִי, וּכְשֶׁחֲטָא, עֲדִין הָיָה לוֹ כַּח הַכְּלָל, וְאִם כֵּן הַפְּגָם עֲצוּם מְאֹד. אֲבָל אַחַר הַחֲטָא שְׁכַבֵּר נִדְּחָה מִהַכְּלָל, וּמֵעֲשִׂיו הֵם מַעֲשֵׂה אִישׁ פְּרָטִי לְבַד, אִיךָ יְכוּלָה תְּשׁוּבָתוֹ שְׁהִיא מַעֲשֵׂה אָדָם...

(שם משמואל", פְּרִשְׁת גִּשְׁא)

ה. וְאִם כֵּן הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ הוּא לְמַעְלָה מֵעוֹלָם הַטְּבַע, וְלְמַעְלָה מִסֵּדֶר הַזְּמַנִּים. וְאִם כֵּן הַתְּקוּן הוּא נְמִי לְמַפְרָע, בְּעוֹד הָיָה כְּלָלִי. וְאוּלַי גַּם מֵטַעַם זֶה עוֹרְרִים מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה, לְהוֹרוֹתָם עַד כִּמָּה יִזְדָּרְזוּ בְּתְּשׁוּבָה וְלֹא

יְתִיאֲשׁוּ, אֶפְלוּ חָס וְשָׁלוֹם יָבוֹאוּ בְּתַחֲתֵיּוֹת הָאָרֶץ,
בְּעִמְקֵי הַהִשְׁחָתָה.

(שם משמואל", פְּרִשְׁת עֶקֶב)

ו. לַפּוֹעֵל הַפָּגַם בְּאֲמוּנָה, שִׁיצְטָרְכוּ לִיְגִיעָה כִּנ"ל,
וְשֶׁעַל יְדֵי זֶה נִסְתַּעֲפָה מִיתַת מִנְּשָׁה רַבְּנוּ ע"ה,
שֶׁלֹּא יִכְנַס לְאָרֶץ, שְׁבֻזָּה הִיָּה תִקּוּן פְּלִלִי לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, כִּידוּעַ לְמַבִּינִים.

(שם משמואל", פְּרִשְׁת חֶקֶת)

ז. וְאֵת שְׁבִתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ מִבְּאָר, הַשִּׁיכִים אֶל כָּל עֵדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדוֹלִים. קְדוּשִׁים תִּהְיוּ
בְּאֲמָצְעוֹתֵם, וּבְפָרֵט שְׁמִירַת שְׁבִת כְּהִלְכָתוֹ, הוּא תִקּוּן
פְּלִלִי עַל כָּל פְּרִטֵי הָעוֹנוֹת, כַּאֲשֶׁר מְצִינֵנו לְרַבּוֹתֵינוּ
ז"ל (שְׁבִת קִיח, ב) כָּל הַשּׁוֹמֵר שְׁבִת כְּהִלְכָתוֹ.

(אור המאיר", פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים)

ח. הַרְבֵּה מְאֹד, עַל יְדֵי מִצְוֹת הַכְּנַסַת אֲוֵרְחִים. וְאָמְרוּ
חֲכָמֵי הָאָמֶת שֶׁזֶהוּ תִקּוּן גְּדוֹל לַפָּגַם בְּרִית קְדָשׁ.
שְׁבִת הוּא תִקּוּן פְּלִלִי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם
לְבִרְכָה, הַשּׁוֹמֵר שְׁבִת כְּהִלְכָתוֹ, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו, וְאֶפְלוּ שְׁמִץ מִיְּנֹת וְעִבּוּדָה זָרָה מוֹחֲלִין לוֹ,
וְתִקּוּן גְּדוֹל לַפָּגַם הַבְּרִית, וְהַעֲקָר בּוֹ אֶהְבֵּת חֲבֵרִים.

(יסוד העבודה", חֶלֶק ג', פָּרָק ה')

ט. פְּרִטֵי לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁמַר שְׁבִת כְּדִינֵהּ
וּכְהִלְכָתוֹ, אִזּוֹ נִמְחַל חֲטָאוֹ, וְנִדְבַת הַמִּשְׁכָּן הוּא

תקון כָּלְלִי, לְכֵן בְּפָרְשָׁה זוֹ דִּהְיָה לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים
אֲחֵר חֲטָא הָעֶגְלָה, הַקְּדִימָה תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁמִירַת שַׁבָּת,
לְמַלְאכַת הַמְּשָׁכָן. וְנִקְטַת תְּקוּן הַפְּרָטִי, קוּדֵם לְתְּקוּן
הַכָּלְלִי.

בְּהַסְתַּמְךָ עַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהוּבְאוּ לְעֵיל, נִתֵּן לְהַבִּין
מִדּוּעַ רַבִּי נִחְמָן מִבְּרִסְלָב זְצוּק"ל, קָרָא
לְעִשְׂרַת הַמְּזֻמְרִים: "תְּקוּן הַכָּלְלִי".

הערת המו"ל:

כְּדֵי לְזַכּוֹת לְצֵאת יְדֵי חוֹבָה שֶׁל אֲמִירַת מְזֻמְרֵי הַתְּהֵלִים
שֶׁבַתְּקוּן, בְּאוֹפֵן הַטּוֹב בְּיֹתֵר, בּוֹדְאֵי שְׁעֲדִיף שְׁמֻזְמוּרֵי
הַתְּהֵלִים יִהְיוּ עִם טְעָמִים, וְשָׂאֵר הַתּוֹסְפוֹת שֶׁהוֹסְפִנוּ
וּפְרָטְנוּ בְּהָאֲרוֹת וְחֲדוּשִׁים, שְׁמֻשְׁפָּרִים לְאִין שִׁיעוּר: אֵת
קָרִיאַת מְזֻמְרֵי הַתְּהֵלִים בְּתְּקוּן, בְּסִדּוּר וְהַתְּהֵלִים וּבְכָל
סִדְרַת "תְּפִלַּת הַשְּׁבִים". וְטוֹב וּכְדָאֵי לְקַרְוֵא אֵת הַהָאֲרוֹת
וְהַחֲדוּשִׁים וְאֵת הַמְּלֻצוֹת הַרְבָּנִים, בְּתְּקוּן וּבְסִפְרֵים הַנ"ל.
זְכוּת גְּדוּלָה לְתֵרוֹם לְהוֹצֵאת תְּקוּן זֶה, וְשָׂאֵר הַמְּחֻזְזָרִים
שָׂאֵנוּ עוֹמְדִים לְהוֹצִיא לְאוּר.

יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲמִירַת * תְּהִלָּים

הערה: בשבת ויום טוב, ידלג כל המשפטים שהדפסנום באותיות קטנות, כי אין להזכיר מחילה וסליחה חטא ועוון בימים אלו. *

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
הבוֹחֵר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וּבְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו, * וְהַבּוֹחֵר
בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָה, שֶׁתִּפְּנֶן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מְזֻמְרֵי
תְּהִלָּים שֶׁאֶקְרָא כְּאִלּוּ אֶמְרֵם דְּוֹד הַמְּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
בְּעֲצֻמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְּהִלָּים
וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם
וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצְאִים * מֵהֶם * מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וּמְסוּפֵי תְבוּת,
לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ, וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִיחַ כָּל
הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה, וְלַחֲבֹר
אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ, בְּאַהֲבָה * וְאַחֻהּ וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם
יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ רּוּחַ וּנְשָׁמָה, לְטַהֲרֵנוּ מִעוֹנוֹתֵינוּ וְלְסַלֵּחַ
חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדוֹד שְׂאֵמֵר מְזֻמְרִים אֵלָיו * לְפָנֶיךָ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: גַּם ה' הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
הַזֶּה קֹדֶם זְמַנָּנוּ, עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה,
בְּאִפֶּן שְׁנוּכָל * לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דְּוֹד
הַמְּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ, שֶׁתֹּארוּךְ אִפְּךָ עַד
שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּמֵאוֹצַר מִתְּנַת חַנּוּם
חַנּוּנוֹ, כְּדַכְתִּיב: וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֵן, וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר
אַרְחֵם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה,

כָּךְ נִזְכָּה לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה
 לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת הַתְּהִלִּים, תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּת
 הַשָּׁרוֹן, וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת וְרִנָּן, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן
 נִתֵּן לָהּ, * הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן
 סְלָה.

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלַי לְכֹל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵינוּ וּלְכֹל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבְפָרֵט
 לְרֵבִינוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה
 רַבִּינוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שְׁגָלָה תִּקּוֹן זֶה.

לְכוּ גְרַנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְמָה
 פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לּוֹ: כִּי * אֵל גָּדוֹל
 * יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים:

ויש מוסיפים: ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל:

הַרְיֵנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי.
 לְשֵׁם יְחִוֵּד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה בְּדַחִילוֹ
 וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

תְּקוּן הַכֹּלֵל

טז

אֲמַכְתֶּם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֶל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: ב אֲמַרְתָּ
 לַיהוָה אֱדַבְרֶנּוּ, אֲדַבְרֶנּוּ אֶתְּךָ * אֶתְּךָ * אֶתְּךָ * טוֹבֹתַי בְּלִי־
 עֲלֶיךָ: ג לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירֵי
 כָל־חֲפְצֵי־בָם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מְהֵרוּ, בְּלִי־
 אֶסֶף נִסְפֵיהֶם * מַדָּם, וּבְלִי־אֶשָׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
 עַל־שִׁפְתַי: ה יְהוָה אֱדַבְרֶנּוּ אֶתְּךָ * מִנְתַּחֲלָקִי וְכוֹסִי,
 אֶתְּךָ * תוֹמִיךָ הַמַּיִם בְּחִירִיק גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי
 בְּנַעֲמִים, אֶף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבַרְךָ אֶת־
 יְהוָה אֱדַבְרֶנּוּ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף־לִילוֹת יִסְרוּנִי
 כְּלִיוֹתַי: ח שׁוֹיֵתִי * יְהוָה אֱדַבְרֶנּוּ לְנַגְדֵי תַמִּיד, כִּי
 * מִיָּמִינִי בְלִי־אֶמוּט: ט לָכֵן ו שָׂמַח לְבִי, וַיִּגַּל
 כְּבוֹדִי, אֶף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַטֵּחַ: י כִּי * לֹא־תַעֲזֹב
 נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, * לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שָׁחַת:
 * יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח * חַיִּים, שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנִיךָ,

נְעֻמֹת בַּיַּמִּינֶךָ נִצַּח:

לב

א לְדָוִד מְשֻׁכָּל, אֲשֶׁר־נִשְׁוִי-פְּשָׁע, כְּסוּי חַטָּאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם, לֹא יַחְשֹׁב * יְהוָה־אֱדַי <sup>אזון הכל
היה תהוה ויהיה
יאהדו וכהי</sup> לוֹ עֹן,
 וְאִין בְּרוּחוֹ רַמִּיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי,
 בָּשָׂאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | * יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד
 עָלַי * יְדָךְ, נִהַפֵּךְ לְשֹׁדִי, בְּחַרְבְּנֵי קִיץ * סְלָה:
 ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי
 אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיהוָה־אֱדַי <sup>אזון הכל
היה תהוה ויהיה
יאהדו וכהי</sup>, וְאֵתָה נִשְׂאת עֹן
 חַטָּאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲת מִצָּא, רֶק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים, אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ:
 ז אֲתָה | סִתַּר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַגְלֵי פִלֶט, *
 תִּסּוּבְּבִנִי סְלָה: ח אֲשַׁכְּלֶךָ | וְאֹרֶךְ בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ,
 אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ | כְּסוּס כְּפָרֶד אִין
 הָבִין, בְּמַתְג־וֹרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בִּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ:
 י רַבִּים * מִכְּאוּבִים לֶרֶשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה־אֱדַי <sup>אזון הכל
היה תהוה ויהיה
יאהדו וכהי</sup>,
 יא חֹסֵד יִסּוּבְּבָנוּ: יב שִׁמְחוּ בַּיהוָה־אֱדַי <sup>אזון הכל
היה תהוה ויהיה
יאהדו וכהי</sup> וְגִילוּ

צְדִיקִים, וְתִרְנְנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לְב:

מא

א לְמַנְצֵחַ מְזֻמֹּר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ * יְהוָה אֱדַבְרֵהוּ * אֲדוֹן הַכֹּל * ג יְהוָה אֱדַבְרֵהוּ
 * יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תַּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה אֱדַבְרֵהוּ * אֲדוֹן הַכֹּל * ה יִסְעַדְנֹו
 עַל-עַרְשׁ דָּוִי, כָּל-מְשַׁכְּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחַלְיוֹ: ו אֲנִי-
 אֲמַרְתִּי * יְהוָה אֱדַבְרֵהוּ * אֲדוֹן הַכֹּל * ז רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי-
 חֲטָאתִי לָךְ: ח אֲוִיבִי * יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי * יִמּוֹת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ט וְאִם-בָּא לְרְאוֹת | שׁוֹא יִדְבֹר, לְבֹו
 יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֹר: י יַחַד עָלַי *
 יִתְלַחֲשׂוּ כָּל-שֹׁנְאֵי, עָלַי | * יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי:
 יא דְבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, * וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוָּסֶיף
 לְקוֹם: יב גַּם-אִישׁ * שָׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ,
 אוֹכֵל * לְחֶמֶי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יג * וְאַתָּה *
 יְהוָה אֱדַבְרֵהוּ * אֲדוֹן הַכֹּל * יד חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי, וְאַשְׁלֵמָה לְהֵם:
 יו בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפֹצֵת בִּי, הַבִּיט בְּדַגֵּשׁ חוֹק כִּי *

לֹא-יִרְיַע אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי, הבי"ת
 בדגש חזק וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ * יְהוָה וְאֵדְנָה
 אֱלֹהֵי | * אֱלֹהֵי תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם * יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם וְעַד
 אָדוּן הַכֵּל
 תֵּת תְּהוֹוִיָּהוּ
 יֵאֱהַדְוֵנָהוּ

הָעוֹלָם, אָמֵן | וְאָמֵן:

מב

א לְמִנְצַח מִשְׁכֵּיל * לְבְנֵי-קָרַח: ב כְּאִל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקַי-מַיִם, כֵּן * נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים
 תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם: ג צִמְאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם * לְאֵל *
 חִי, מִתֵּי אָבוּא * וְאֵרְאֶה פָּנָי אֱלֹהִים תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם:
 ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לַחֵם, יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּאִמֹר אֵלַי
 כֹּל-הַיּוֹם, אֵיךְ אֵלֶיךָ תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם: ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה |
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי, כִּי * אֶעֱבֹר | בְּסֹף אֲדָדִים,
 עַד-בֵּית אֱלֹהִים תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם, בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן
 חוֹגֵג: וּמֵה-תִשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וְתַהַמְּי עָלַי, הוֹחִילִי
 * לְאֱלֹהִים תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם, כִּי-עוֹד אֲדַנּוּ, יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
 * אֱלֹהֵי תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶהוּ, עַל-כֵּן
 אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יְרֵדוֹן, וְחֶרְמוֹנָיִם * מִיָּהָר מִצְעָר:

ה תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל-
 מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם | יִצְוֶה * יְהוָהדני
 אדון הכל
 תהי תהויה
 יאהדרכהי | חסדו, וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה * לְאֵל
 חיי: י אומרה | לְאֵל סִלְעִי, לְמָה מלרע, והמ"ם רפויה
 שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה-קִדְרָ אֵלַיךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: * יא בְּרָצַח |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרֵי, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל-הַיּוֹם
 אֵיךָ * אֵלֶיךָ תקוף, בעל היכולת, : יב מֵהַתְּשׁוּחָחִי | נַפְשִׁי
 וּבֵעַל הכוחות כולם
 וּמֵהַתְּהַמִּי עָלַי, הוֹחִילִי * לְאֱלֹהִים תקוף, בעל היכולת,
 וּבֵעַל הכוחות כולם כִּי-
 עוֹד אֲדַנּוּ, יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי תקוף, בעל היכולת,
 וּבֵעַל הכוחות כולם

נט

א לְמִנְצַח אֶל-תְּשִׁיחַת לְדוֹד מְכַתֵּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל,
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הֲצִילָנִי מֵאֹיְבֵי | *
 אֱלֹהֵי תקוף, בעל היכולת, / וּבֵעַל הכוחות כולם
 מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הֲצִילָנִי
 מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי * הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יַגִּירוּ עָלַי עֲזִים, לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-
 חַטָּאתִי, * יְהוָהדני אדון הכל
 תהי תהויה
 יאהדרכהי : ה בְּלִי-עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְנֵנוּ,
 עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרֹאֶה: ו וְאַתָּה * יְהוָהדני
 אדון הכל
 תהי תהויה
 יאהדרכהי

* אֱלֹהִים ^{תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם} | * צְבָאוֹת * אֱלֹהֵי ^{תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם}
 יִשְׂרָאֵל, הִקְיִצָּה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תַּחֲנוּן כָּל־
 בְּגֵדֵי אֹזֶן סֵלָה: * וַיָּשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַהֲמוֹ כַּכֶּלֶב, *
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: * הַהֵנָּה | וַיִּבְיָעוּן בְּפִיהֶם, חַרְבֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַעַ: * וְיִהְיוּ אֲדֵנִי ^{אזון הכל היתהוה והיה יאהדיוכהי}
 תִּשְׁחַק־לְמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: * עֲזֹו אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים ^{תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם} * מִשְׁגִּבֵי: * אֱלֹהֵי
 חֲסִדֵי יִקְוֶמְנִי, * אֱלֹהִים ^{תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם} יִרְאֵנִי
 בְּשׂוּרָי: * אֶל־תִּהְרַגְם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הַגִּיְעָמוֹ
 בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, * מִגִּבְנוֹ * אֲדֵנִי ^{אזון הכל יג חטאת-}
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֱלֹהֵי
 וּמִפְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: * כִּלְהַ בַּחֲמָה כִּלְהַ וְאֵינָמוֹ, וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים ^{תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם} * מִשָּׁל בֵּיעֶקֶב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
 * סֵלָה: * וַיָּשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַהֲמוֹ כַּכֶּלֶב, * וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: * הִמָּה יִבְיָעוּן לְאֹכֵל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ:
 * וַאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזִיךָ, וְאַרְגֵּן לְבִקְרַח חֲסִדֶךָ, כִּי־הִיִּיתָ
 מִשְׁגִּבֵי לִי, וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר־לִי: * עֲזִי אֱלֹהֶיךָ

אֹמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים * מְשַׁבְּחֵי * אֱלֹהֵי

תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם * חֲסִדָּי:

עז

א לְמַנְצֶה עַל-יְדוּתוֹן לְאִסָּף מְזִמּוֹר: ב קוֹלֵי אֶל-

אֱלֹהִים * וְאֶצְעָקָה, * קוֹלֵי אֶל-אֱלֹהִים

וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צַרְתִּי * אֲדַנִּי

דָּרְשֵׁתִי, יְדִי | לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הַנַּחֵם

נַפְשִׁי: ד אֶזְכְּרָה * אֱלֹהִים * וְאֵהְמִיָּה,

אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטָּף רוּחִי סִלָּה: ה אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת

עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים *

מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֶזְכְּרָה נִגִּינְתִּי בְּלִילָה,

עַם-לְבָבִי אֲשִׁיחָה, וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים

יִזְנַח | * אֲדַנִּי ^{אֲדוֹן הַכֹּל}, וְלֹא-יִסְיָף לְרַצוֹת עוֹד: ט הֶאֱפִס

לְנִצָּח * חֲסִדּוֹ, גָּמַר אָמַר לְדָר וּדָר: י הֶשְׁכַּח *

חַנּוּת אֵל, אִם-קִפְצָן בָּאָף רַחֲמָיו סִלָּה: יא וְאָמַר

חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֶזְכּוֹר מַעֲלָלֵי-

יָהּ, כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-

פִּעֲלֶיךָ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים, תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם
 בַּקִּנְדָּשׁ דְּרַכָּךְ, מִי־אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים, תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם
 טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲנֹךְ:
 טז גִּאֲלַת בְּזִרוּעַ * עֲמָךְ, בְּנִי־יִיעֲקֹב * וַיֹּסֶף סֵלָה:
 יז רְאוּךָ מַיִם | * אֱלֹהִים, תקוף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ,
 אָף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ * מַיִם | עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ
 שִׁחֲקִים, אֶף־חֲצֹצְרֵיךָ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֶךָ |
 בַּגְּלָגַל, הֵאִירוּ בְּרַקִּים תִּבְּל, רִגְזָה וַתִּרְעַשׁ
 הָאָרֶץ: כ בֵּימֵי דְרַכָּךְ, וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים,
 וְעִקְבוֹתֶיךָ * לֹא נִדְּעוּ: כא נַחֲתִת כְּצֹאן עֲמָךְ,
 בְּיַד־מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

ע

א תִּפְלָה * לְמִשָּׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, * אֲדֹנָי אדון הכל מַעֲוֹן
 אַתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וּדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ,
 וַתְּחַלֵּל אֶרֶץ וַתִּבְּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 ג תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דְּכָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ * בְּנֵי־אָדָם:

ד כִּי * אֱלֹהִים שְׁנַיִם בְּעֵינַיִךְ, כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי * יַעֲבֹר,
וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָהּ: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ, בַּבֶּקֶר
כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וַחֲלֶף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאִפְךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שִׁתָּה
עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: ט כִּי *
כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָה:
י יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עֲמַל וְאוֹן, כִּי-גֹז חָיֵשׁ
יַבֵּעַפָּה: יא מִי-יֹדַע * עֹז אִפְךָ, וְכִירְאֲתָךְ עֵבֶרְתָּךְ:
יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְּא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה
מִלְרַע * יְהוָה אֲדַבֵּר ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{תְּהִלָּתוֹ וְיִתְקַן} ^{יֵאֱחָדְדוּכֶם} עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ:
יד שְׂבָעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶךָ, וַיִּנְרַנְּנָה וַיִּנְשָׁמְחָה בְּכָל־
יָמֵינוּ: טו שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲבִיתָנוּ, שָׁנוֹת רֵאֵינוּ
רַעָה: טז יֵרָאֶה * אֶל־עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךָ עַל־
בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם אֲדָנִי * אֱלֹהֵינוּ ^{תְּקוּן, בַּעַל הַיְכֹלֹת,} ^{וּבַעַל הַמְּכוֹזוֹת כּוֹלֵם}
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנֵנָהוּ:

קה

א הוֹדוּ מִלְרַע לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אזון הכל} קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ ^{היהתהויה}
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ^{אזון הכל} ב שִׁירוֹ-לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ, ^{יהיהתהויה} שִׁיחוּ ^{יאהדווכה}
 בְּכָל-נַפְלְאוֹתָיו: ^{אזון הכל} ג הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, ^{יהיהתהויה} יְשַׁמַּח ^{יאהדווכה}
 לֵב וּמִבְקֵשֵׁי * יְהוָה ^{אזון הכל} ^{יהיהתהויה} יְהוָה ^{יאהדווכה} ד דְּרִשׁוּ * יְהוָה ^{אזון הכל}
 וְעֲזֹרוּ, בְּקִשׁוֹ פְנֵי תַמִּיד: ^{אזון הכל} ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר- ^{יהיהתהויה}
 עָשָׂה, מִפְתֵּי * וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ^{אזון הכל} ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, ^{יהיהתהויה}
 בְּנֵי * יַעֲקֹב * בְּחִירָיו: ^{אזון הכל} ז הוּא * יְהוָה ^{יהיהתהויה} אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדווכה}
 בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ^{אזון הכל} ח זָכַר לְעוֹלָם ^{יהיהתהויה}
 בְּרִיתוֹ, דָּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ^{אזון הכל} ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת- ^{יהיהתהויה}
 אֲבָרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: ^{אזון הכל} י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב ^{יהיהתהויה}
 לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: ^{אזון הכל} יא לֵאמֹר, לֵךְ אֶתֶן ^{יהיהתהויה}
 אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן, חֲבַל נַחֲלַתְכֶם: ^{אזון הכל} יב בְּהִיּוֹתָם * מִתֵּי ^{יהיהתהויה}
 מִסֹּפֶר, כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: ^{אזון הכל} יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, ^{יהיהתהויה}
 מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר: ^{אזון הכל} יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, ^{יהיהתהויה}
 וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם * מַלְכִים: ^{אזון הכל} טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, ^{יהיהתהויה}
 וְלִנְבִיאֵי אֶל-תִּרְעוּ: ^{אזון הכל} טז וַיִּקְרָא * רַעַב עַל-הָאָרֶץ, ^{יהיהתהויה}

תקוף, בעל היכולת,
ובעל הכוחות כולם

כֹּל־מִטָּה־לֶחֶם שִׁבְרִי: יז שֶׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עֲנֹו בַכֶּבֶל רַגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
 יט עַד־עַתָּה בֹא־דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ * יְהוָה וְאֵדְנָה <sup>אֲדוֹן הַכֹּל
יִתְהַדְוֶנָה</sup>
 צָרְפָתָהּ: כ שֶׁלַח מִלְעִיל מַלְכֶךָ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים
 וַיִּפְתַּחַהּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־
 קְנִינֹו: כב לְאֶסֶר הָאֱלֹוִיף נַחַה שָׁרִיו * בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנִיו
 יַחֲכִים: כג וַיִּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־
 חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת־עַמּוֹ * מְאֹד, וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְךָ לִבֶּם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ: כו שֶׁלַח
 מִלְשָׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרֵ־בּוֹ: כז שָׁמוֹ־בֶם דְּבָרֵי
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שֶׁלַח * חֲשׂוֹךְ
 וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם
 לְדָם, וַיִּמַּת אֶת־דְּגָתָם: ל שָׁרַץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם,
 בְּחֲדָרֵי מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיִּבֹא עֲרֹב, כְּפִיִם בְּכָל־
 גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בַּרְד, אֵשׁ לְהַבּוֹת
 בְּאֶרְצָם: לג וַיִּךְ גַּפְנֵם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם:
 לד אָמַר וַיִּבֹא אַרְבֶּה, וַיִּלְקַח וַאֲיִן מִסִּפְרֵם: לה וַיֵּאכַל

כֹּל-עֵשֶׁב * בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לוּ וַיִּיךְ
 כֹּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכֹל-אוֹנֵם: לוּ וַיִּזְצִיאוּם
 בְּכֶסֶף * וְזָהָב, * וְאִין בְּשִׁבְטֵי כּוֹשֵׁל: לח שְׂמַח
 מִצָּרִים בְּצִאתָם, כִּי-נִפְל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פֶּרֶשׁ
 עֲנֹן לְמִסֵּד, וְאֵשׁ לְהָאִיר לִילָה: מ שָׁאֵל וַיִּבֹא שָׁלוֹ,
 * וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׂבִּיעֵם: מא פֶּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מֵיָם,
 הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נִהַר: מב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנְיָה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל *
 לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו * וְתוֹרָתוֹ
 יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז

א על נְהַרֹת | בְּבַל, שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-בְּכִינּוּ, בְּזִכְרָנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב על-עַרְבִים ^{ערבי} _{נהל} בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ
 כְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי * שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינּוּ דְבַר-יִשְׂרָאֵל,
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחָהּ, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ
 נִשְׁרֵי אֶת-שִׁיר-יְהוָה ^{אזוהי תכלית} _{הואהדרכה} יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֹכַר:

ה אִם-אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם, * תִּשְׁכַּח יְמֵינִי:
 ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי | לְחִפִּי, אִם-לֹא אֶזְכְּרֶיךָ, אִם-לֹא
 אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ * שְׂמִיחָתִי: ז זְכוֹר *
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֵּל} | לְבַנֵּי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם,
 הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהֶם: ח בַּת-בְּבִל
 הִשְׁדֹּדְתָהּ, אֲשֶׁרִי * שִׁישְׁלֶם-לָךְ, אֶת-גְּמוּלָךְ
 שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | * שִׁיאֲחֹזוּ וְנִפֹּץ אֶת-עֲלֵלֶיךָ
 אֶל-הַסַּלַּע:

קנ

א הִלְלוּהוּ | * הִלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ *
 ב הִלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
 ד הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַגְב:
 ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְרוּעָה: ו כֹּל * הַנְּשָׂמָה תִהְלֵל * יְהוָה, * הִלְלוּהוּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְהוָה אֶלֶּהֶם שְׁבוֹת
 עָמוֹ, יַגִּל יַעֲקֹב, יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת *
 צְדִיקִים מִיהוָה, מְעוֹזָם בְּעַת * צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה
 וַיִּפְלְטֵם, וַיִּפְלְטֵם * מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי־חָסוּ בּוֹ:

ואחר העשרה קפיטיל תהלים טוב לומר תפלה זו

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי יַעֲרֵב עָלָיו
 שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר
 בְּנִבְלַת עֶשׂוֹר וּזְמָרוֹ לּוֹ: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ
 בְּנִבְלַת עֶשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלֵי עֶשׂוֹר וְעָלֵי נָבֶל עָלֵי הַגִּיּוֹן
 בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּנּוּ:
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל, בּוֹרָא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמָרָה, עֲזָרְנִי וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבַחֲסֶדֶךָ הָעֲצוּמִים: שְׁאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא
 וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁנַאֲמָר בָּהֶם סֵפֶר
 תְּהִלִּים: וּבְזִכּוֹת אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה קַפִּיטִיל תְּהִלִּים שְׁאֲמַרְתִּי
 לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁנַאֲמָר בָּהֶם סֵפֶר
 תְּהִלִּים שֶׁהֵם: אֲשָׁרֵי. בְּרָכָה. מִשְׁכִּיל. שִׁיר. נְצוּחַ. נְגוּן.
 תְּפִלָּה. הוֹדָאָה. מְזֻמּוֹר. הַלְלוּיָהּ: בְּזִכּוֹת הַמְּזֻמּוֹרִים וּבְזִכּוֹת
 הַפְּסוּקִים וּבְזִכּוֹת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתֵי־תֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
 וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מִרְאשֵׁי־תְבוֹת וּמְסוּפֵי־
 תְבוֹת. וּבְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כָּל עֲשָׂרָה
 צְדִיקִים שֶׁיִּסְדּוּ סֵפֶר תְּהִלִּים: (וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחֵל

נובע מקור חכמה רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו, שגלה ותקן לומר אלו העשרה קפיטיל תהלים בשביל תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים: תזכני ותחנני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה: בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. (אם אומר ח"ו בשביל מקרה שנודמן לו באותו הלילה יאמר זה) (ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה הזה ע"י מקרה לילה שקרה לי בעוונותי הרבים) כלם, אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול. להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם. ואל ידח ממנו נדח ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין ושדין ולילין שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה: ותסיר מהם חיותם. ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבונו של עולם אל חי וקיים חי החיים מלא רחמים. הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב. אבי אבי גואלי ופודי, ידעתי יהיה ידעתי. כי אני בעצמי החיב והפושע אפלו בהמקרות שנודמנו לי בשוגג כי לא שמרתי את המחשבה כלל. והרהרתי ביום עד שבאתי לידי טמאה בלילה: ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי וגרמתי מה שגרמתי ושחתתי מה ששחתתי: אוי, אוי, אוי, אוי על נפשי אוי לנפשי

כִּי גַמְלָתִי לִי רָעָה. מִה אִמַּר מִה אֲדַבֵּר מִה אֶצְטַדֵּק.
הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹנִי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה. הִנְנִי
לְפָנֶיךָ מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה. מְלֹא טְנוּפִים וְלִכְלוּכִים מְלֹא
תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת. וְאֵין שׁוֹם לָשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ
עֶצֶם הֶרְחַמְנוֹת שֵׁשׁ עָלַי. כִּי רַע וָמַר כִּי נִגַּע עַד
הַנֶּפֶשׁ. מֵר לִי מְאֹד אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם. מֵר לִי מְאֹד רַבּוֹן כֹּל
הָעוֹלָמִים. רֵאֵה אֲנַחְתִּי וְאֲנַקְתִּי כִּי נִפְשִׁי מָרָה לִי מְאֹד.
עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת מֵעֶצֶם מְרִירוֹת
נִפְשִׁי. אֲשֶׁר עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם יִגִּיעַ. כִּי קִצְתִּי בְּחַיִּי, לָמָּה
לִי חַיִּים כִּפְּאֻלָּה: חַיִּים מָרִים וּמְרוֹרִים מְמוֹת, "אֵת קִבְעַת
כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מִצִּית נִפְשִׁי".

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ רַבּוּי וְעֶצֶם הַפְּגָמִים
הַגְּדוֹלִים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי
זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְעַתָּה אֵיךְ אוֹכַל לְתַקֵּן זֹאת. וּבַמָּה
יִזְכֶּה נֶעַר כְּמוֹנִי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, אֵךְ אֵף עַל פִּי
כֵּן יְדַעְתִּי וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְעַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה וְעַדִּין לֹא אֶבְדָּה
תּוֹחֲלָתִי מִיְהוָה. כִּי חֲסֵדִי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמָיו:

עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי כָל
הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּם וְאֱלֹהֵי כָל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. שְׁתַּרְחַם עָלַי וְתַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר

בְּחֻקֶיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשַׁמֵּר. וְתַכְּף אֶת יִצְרֵי
 לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְתַגְעֹר בְּהִיצָר הָרַע וּתְגַרְשׁוּ מִמֶּנִּי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי וְתַפְּלֵטֵנִי מֵעֲתָה מִכָּל מִינֵי
 הַרְהוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִפְּגָם הַרְאוֹת וּמִפְּגָם
 הַדְּבוּר. וְתִצְּלֵנִי מֵעֲתָה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם.
 בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה. וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְּלֵנִי מִמַּקָּרָה בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה. מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם:

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם. גּוֹאֵל חֲזַק שֹׁטְחָתִי אֵלֶיךָ
 כְּפִי. הִצַּל הִצַּל הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה. הִצַּל לְקוֹחִים
 לְמוֹת. הִצַּל נִרְדָּף וְחָיֵב כְּמוֹנֵי. הִצִּילֵנִי מִן הַשְּׂאוֹל
 תַּחֲתִיּוֹת: תָּן לִי תַקְוָה וְלֹא אוֹבֵד חָס וְשְׁלוֹם. כִּי מַה
 בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ.
 דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עָרְבֵנִי. עָרַב עַבְדְּךָ
 לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקוּנִי יָדַיִם. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֶלָּא בְּפִי
 אֵין לִי שׁוֹם מָנוֹס וּמִבְטָח כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד עַל חֲסִדֶיךָ
 הָעֲצוּמִים לְבַד. עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עַל חַמְלַתְךָ
 הָאֲמִתִּית. עַל חֲנִינוּתֶיךָ הַנִּצְחִיּוֹת. וְעַל כַּח וּזְכוֹת
 הַצְּדִיקִים שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין
 שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. בָּהֶם תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתֵי בָהֶם אֲשַׁעַן וְאֶסְמְךָ.
 בְּזִכְרוֹתֵם וְכַחֵם אֲבַטַח וְאֶקְוֶה. כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֶׂאֵל
 לֹא תַתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שְׁחַת. אָהֶה יְהוָה מִלְטֵנִי אָהֶה
 יְהוָה פִּדְנִי. רְאֵה מִסְכֵּן כְּמוֹנֵי טוֹרֵף בְּלֵב יָמִים. תַּהוֹם אֵל

תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו.
 צוד צדוני כצפור איבי חנם. צמתו בבור חיי, וידו אכן
 בי. צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך
 יהוה, מבור תחתיות; קראתי שמך יהוה, מבור תחתיות.

רבוננו של עולם מלא רחמים מלא חסד חנם מלא
 חנינות מלא רחמנות מלא טוב, מלא רצון.
 כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד. והנני מקיים
 קבלתינו. והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות
 מגנים כאלה. ממעמקים קראתיך יהוה. מעמקי עמקים.
 "מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה". ואם בעוונותינו
 הרבים ירדנו למקום שירדנו. וירדנו עכשו בעיקבות
 משיחא למקומות נמוכים ושפלים מאד מאד שלא ירדו
 ישראל לתוכם מעולם כמו שכתוב ותרד פלאים אין
 עוזר לה. אף על פי כן אין אנו מיאשים עצמינו חס
 ושלום בשום אופן בעולם כלל. כי כבר הבטחתנו
 להשיבנו ממצולות ים. כמו שכתוב אמר אדני מבשן
 אשיב אשיב ממצולות ים. וכתוב ואף גם זאת בהיותם
 בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר
 בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם.

רבוננו של עולם פתח פיה לאלם כמוני. ותשלח לי
 דבורים ממעון קדשך מן השמים באופן שאוכל
 לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך. שתקבל ברחמיך
 הרבים ובחסדיך העצומים, את אלו העשרה קפיטיל

תהלים שְׁאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ. כְּאֵלֹהֵי אֱמָרֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֶיךָ
 הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ. וְאִם עַל פִּי שְׂאִינִי יוֹדַע לְכוֹן שׁוֹם כְּוֹנֵה
 מִהַפְּוֹנוֹת הָעֲצוּמוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שִׁישׁ בְּאֵלֹהֵי הָעֲשָׂרָה
 מִזְמוּרִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתֵּהָא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ הָאֲמִירָה בְּפֶה לְבָד. כְּאֵלֹהֵי הַשְּׂגָתִי
 וְכוֹנֵתִי כָּל הַסּוּדוֹת וְהַפְּוֹנוֹת שִׁישׁ בָּהֶם. וַיְהִי אָמְרִי
 לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל וְהַנְּגִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עָלֶיךָ. וְהַנְּגִי
 מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי. לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וְלְכֹל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. וּבְפֶרֶט לְרִבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ
 צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רִבִּינוּ נַחְמָן
 בֶּן פִּיגָא זְכוֹתֶם תִּגַּן עָלֵינוּ, קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָר.
 וְעַל דַּעְתָּם וְעַל כְּוֹנֵתֶם אֲמַרְתִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קַפִּיטִיל
 תְּהִלִּים. וּבְזְכוֹתֶם וְכַחֵם אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וְלַגְלוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה
 מִיָּגִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים. שֶׁהֵם: שִׁיר פְּשׁוּט
 כְּפוּל מְשֻׁלָּשׁ מְרֻבָּע, שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמִּיחָד הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ. וּבְזְכוֹת וְכַח הַשְּׂנֵי הַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹהֵי
 בְּמִלּוּאֵם. שֶׁהֵם אֵל אֱלֹהִים. (פְּנִיחָה): אֵלֶיךָ לְמִ"ד. אֵלֶיךָ
 לְמִ"ד הִ"י יו"ד מ"ם. שֶׁהֵם עוֹלָם בְּמִסְפָּר תַּפ"ה כְּמִסְפָּר
 תְּהִלִּים. בְּכַח אֱלֹהֵי הַשְּׂמוֹת תְּזַכֵּנִי לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי
 לְבַטְלָה מִבְּטָן הַקְּלֶפֶת שֶׁבְּלֶעָם. אֲשֶׁר מְסַפֵּר שְׂמָה עִם
 הָאוֹתִיּוֹת עוֹלָם [תַּפ"ה], שֶׁהִיא בְּקְלֶפֶת כְּנֶגֶד קְדֻשַׁת
 סֵפֶר תְּהִלִּים, וּבְכַח אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים, תְּעוֹרֵר
 הַשְּׂנֵי הַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֵל אֱלֹהִים, וְתַהַרְגֵם וְתִשְׁבֵּר

וּתְכַנִּיעַ וְתַעֲקֹר וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שְׁבִלְעָם. וְתִכְרִיחַ אוֹתָהּ לְהַפְלִיט כָּל הַטְּפוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִבְּטָנָה וְקַרְבָּה. וְתִמְחָה שְׁמָה וְזִכְרָה מִן הָעוֹלָם. וְתִקִּים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "חֵיל בְּלַע וַיִּקְאֲנוּ, מִבְּטָנוּ יוֹרְשָׁנוּ אֵל". וְתִהְרַג כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ הַטְּפוֹת וְתוֹצִיא וְתַגְזֹל מֵהֶם הַחַיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְכֹל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבִלְעוּ עַל יְדֵי פָגֶם חָטָא זֶה. כְּלָם תוֹצִיאִם וְתַחֲזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאַהֲבָה תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְעֶסֶק כָּל יְמֵינוּ בַּתּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם. בְּאוֹפֵן שֶׁנִּזְכָּה לְבָרָא גּוֹפִים וְכֵלִים קְדוּשִׁים לְכָל הַנְּשֻׁמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרִטִילָאִין עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים. עַל יְדֵי פָגֶם הַטְּפוֹת קָרִי שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַמִּיץ כַּח וְרַב אוֹנִים. עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. בְּאוֹפֵן שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן פָּגֶם הַבְּרִית פָּגֶם טְפִי הַמַּח. בֵּין מָה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּזֶה בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנְס בֵּין בְּרָצוֹן. עַל הַכֹּל תִּמְחָוֵל וְתִסְלַח לִי אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלַּח. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים בַּשְּׁלֵמוֹת בְּחַיֵּינוּ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה: (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובזכות הצדיק הנה השוכן פה צדיק יסוד עולם. נחל נובע מקור חכמה. אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה, בשביל לבא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הנה. אשר הבטיחנו בחייו הקדושים לעמוד

בְּעֹרְתֵינוּ סֵלָה תְּמִיד. כְּשֶׁנִּבְא עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְנֹאמַר
 אֱלֹהֵי הָעֶשְׂרָה קִפִּיטִיל תְּהִלִּים, וְהִנֵּה עֲשִׂיתִי מָה שְׁמוּטֵל עָלַי, עֲשֵׂה מָה
 שְׁעָלֶיךָ). וּמַחֹל לִי וּסְלַח לִי וְכַפֵּר לִי עַל כָּל הַחֲטָאִים
 וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים. שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ
 בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה.
 וּבַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים וּבִשְׁאָר כַּחוֹת הַגּוּף וּבַפֶּרֶט מָה שְׁחַטָּאתִי
 וּפְשָׁעֵתִי וּפְגַמְתִּי נִגְדָּךְ בְּפָגַם הַבְּרִית, שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָה. "וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי" מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה. עַל הַכֹּל תִּמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר מְלֵא רַחֲמִים.
 וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שְׁפָגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. "הֲרֵב כִּבְסֻנִּי
 מִעוֹנֵי, וּמַחְטָאתִי טְהַרְנִי. תַּחֲטְאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר,
 תַּכְבֵּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין. תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תַּגְלִנֵּה
 עֲצָמוֹת דְּכִיתָ. הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאֵי, וְכָל עוֹנוֹתֵי מַחָה".
 מַחָה פֶּשְׁעֵי לְמַעַנְךָ כְּאִמּוֹר: "אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה
 פֶּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר". וְתִמְלֵא עָלַי
 בְּרַחֲמִים. וְתִהְיֶה בְּעֹזְרֵי תְּמִיד בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תְּמִיד וְתִתֵּן לִי כַח לְהַתְּגַבֵּר
 עַל יִצְרֵי וְלִכְף וְלִשְׁבֵּר אֶת תְּאֹתַי. וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד מָה
 שְׁפָגַמְתִּי. וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הִרַע בְּעֵינֶיךָ. וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
 לְכַסְלָה, אִם אֶזְכֹּר פְּעֻלָּתִי לֹא אוֹסִיף, כִּי כִּבֵּר הַבְּטַחְתָּנוּ
 שְׂגָם עַל זֶה מוֹעִיל תִּפְלָה וּבִקְשָׁה, לְהַנְצִיל לְהַבִּיא
 בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, מִן הַיִּצָּר הִרַע וְכַת דִּילִיָּה (אם יהיה על
 קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ יֹאמֵר זֶה) (וּבַפֶּרֶט עַל מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. עֲזָרְנִי בְּזִכּוֹת

הצדיקים הגנוזים פה) ורחם עלי ותן לי כח וגבורה מאתך להתגבר ולכבש את יצרי תמיד. עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי, מעתה ועד עולם. כי כבר כלו ביגון חיי ושנותי באנחה, כשל בעוונתי כחי. ועצמי עששו עד אשר "כשל כח הסבל". רחם עלי אבי אב הרחמן רחם עלי שומע תפלה. חוס וחמל עלי שומע צעקה. שומע אנחה. שומע אנקה. רחם רחם. הצל הצל. הושיעה הושיעה. אל יפל דמי ארצה לפניך. אל תתן לשחת נפשי. הצילני מדמים אלהים, אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך. חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך. יהמו נא מעיך וחנינותיך, על עלוב נפש כמוני. על נרדף כמוני. על מלכלך בחטאים כמוני. על חסר דעה, חסר עצה כמוני. כי לך לבד עינינו תלויות. לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום. עזר נא הושיעה נא. חוס וחמל נא עלי. והושיעני לשוב אליך בתשובה שלימה באמת ובלב שלם. ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם. כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והחדוה. אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם. כמו שכתוב הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו. שתעזרני ברחמיך העצומים. ותזכני

לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. שִׂמְחַ נְפָשׁוֹת עֲגוּמִים. שִׂמְחַ נְפָשֵׁי
 הָאֲמֻלָּה מְאֹד. הָעֲלוּבָה מְאֹד הָעִיִּפָה וְהַצְמֵאָה וְהִרְעָבָה
 אֵלֶיךָ מְאֹד. הִסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה, שִׂמְחַ נְפֶשׁ עֲבֹדְךָ,
 כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נְפָשֵׁי אִשָּׁא. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׂבַע
 שְׂמֵחוֹת, אֵת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ. הַשִּׁיבָה לִּי
 שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. שְׂבַעֲנִי מִטוֹבָךָ, וְשִׂמְחַ
 נְפָשֵׁי בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבִּי לְעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת. עוֹרָה כְּבוֹדִי,
 עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכַנּוֹר, אֶעֱרִיחַ שְׁחַר. זַכְנוּ לְכֹל הָעֲשָׂרָה
 מִיָּנִי נְגִינָה דְקָדְשָׁה. שְׁהֵם מְכַנְיְעִים וּמְתַקְנִים פְּגָם
 הַבְּרִית. כְּאִמּוֹר אֲבָרְךָ אֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לִילוֹת
 יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשָׁרֵי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי
 חֲטָאָה. בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת, וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁכַּלֶּת.
 יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל
 חַיִּי. לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מַכְתָּם, בְּשִׁלּוּחַ שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֵת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ. אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלַּיְלָה, עִם
 לְבָבִי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי. הִיאֲכִיל תִּפְלַת מִבְּלֵי מֶלֶח, אִם
 יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרֵים הוֹדֶךָ, וּשְׁנוֹתֶיךָ
 לְאַכְזָרִי. וְלֹא אֶמַר אֵיהָ אֵלֶּה עֲשֵׂי, נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה.
 שְׁקַר הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרֵאת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל.
 וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזוֹ.
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
 שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָה וְכַנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמְחוּל.
 הַלְלוּהוּ בְּמִזְמֹר וְעָגָב. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׂמַע. הַלְלוּהוּ

בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהוָה, הַלְלוּיָהּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵינוּ, וְשֵׂא נֶס
 לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם,
 וּנְפֻצוֹתֵינוּ כְּנֶס מִיְרֵכְתִי אֶרֶץ. וְקַבֵּץ נְדַחֵינוּ יַחַד מֵאֲרַבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ. וְקִיָּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְשָׁב
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל
 הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה נְדַחֶךָ
 בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ.
 וְהֵבִיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ
 וִירִשְׁתָּהּ, וְהֵיטִבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ". וְנֹאמֶר: נָאוּם אֲדֹנָי
 יְהוִה מְקַבֵּץ נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקַּבֵּץ עֲלִיו לְנִקְבְּצָיו.
 וְנֹאמֶר: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. וְתִמְהַר
 וְתַחֲשִׁיב לְגֵאֲלָנוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. וְתִבְנֶה
 אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרְתָּנוּ. וְהֵבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרִנָּה,
 וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב
 וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל
 רֵאשִׁים. שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂגוּ, וְנָסוּ יְגוֹן וְאֲנָחָה. וְנֹאמֶר
 כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן, הִהְרִים וְהִגְבְּעוֹת
 יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה, וְכָל עַצֵּי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף. וְנֹאמֶר
 כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן, נַחֵם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ. וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ
 כְּעֶדֶן, וְעֲרֵבְתָהּ כְּגֵן יְהוָה, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָהּ,
 תּוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה. שְׂמֹחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ
 כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב. אֹר זְרוּע לְצְדִיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֹחָה.

שִׁמְחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ לַזִּכָּר קִדְשׁוֹ, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה
וְעַד.

תְּקוּן רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

לוֹמֵר הַעֲשֶׂה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים אֱלוֹ: טז, לב, מא, מב,
נט, עז, צ, קה, קלז, קנ, לְמִקְרָה לִילָה. וּמִי
שְׁזוּכָה לְאִמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם – אֵין צָרִיךְ לְפַחַד, כִּי
בְּיָדָיו נִתְתַּקֵּן עַל יְדֵי זֶה. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל: דָּאס עֲרִשְׁטֵע
אִיז מְקוּהָ (תְּקוּן ראשון הוא המְקוּהָ – לטבול בְּמִקְוָה). אַךְ אֶפְלוּ
אִם הוּא אָנוּס שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְטַבֵּל בְּמִקְוָה, אַף עַל פִּי כֵן
יֵאמְרָם, כִּי הֵם תְּקוּן גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד:

הַבְּטָחַת רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

רַבְּנֵנוּ ז"ל יַחַד שְׁנֵי עֲדִים נְאֻמְנִים, לְתַלְמִידוֹ ר' אֶהְרֹן
מְבַרְסֵלָב וְתַלְמִידוֹ ר' נִפְתָּלִי מְנַעֲמְרוֹב, וְהַבְּטִיחַ
וְאָמַר בְּפִנְיָהֶם: מִי שְׂיָבֹא עַל קְבְרוֹ וַיֹּאמֶר שֵׁם אֱלוֹ
הַעֲשֶׂה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּעַבְרוֹ,
אֶפְלוּ אִם גְּדוֹלוֹ וְעֲצָמוֹ עוֹנוֹתָיו וְחֲטָאָיו, מְאֹד מְאֹד, חָס
וְשָׁלוֹם, אֲזִי אֶתְאַמֵּץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְהוֹשִׁיעוּ
וְלִתְקִנּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיךְ וְעַל מִיךְ לִיִּגִין אֵין
דְּעַר לִיִּנֵּג אֲוֵן אֵין דְּעַר בְּרִיִּיט אֵיךְ זָאל אֵיהֶם אַ טוֹבָה

טָאן, ביי די פֿאַות וועל איך איהם אַרויס ציהען פון
 דעם שאול תַּחֲתִיּוֹת (אשטח לאורך ולרוחב ולהיטיב עמו. בפאותיו
 אמשכהו ואוציאהו משאול תחתית). וְאֲנִי חָזַק בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי,
 אַךְ בָּזָה אֲנִי חָזַק בְּיֹתֵר, שְׂאֵלוֹ הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים
 מוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד. וְאָמַר שֶׁהוּא "תְּקוּן הַכְּלָלִי", כִּי כָל
 עֲבָרָה יֵשׁ לָהּ תְּקוּן מִיְחָד, אֲבָל תְּקוּן הַזֶּה הוּא תְּקוּן
 הַכְּלָלִי:

